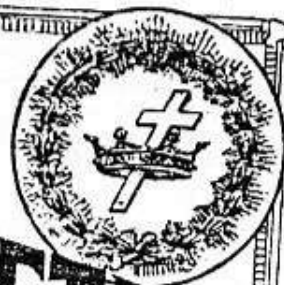
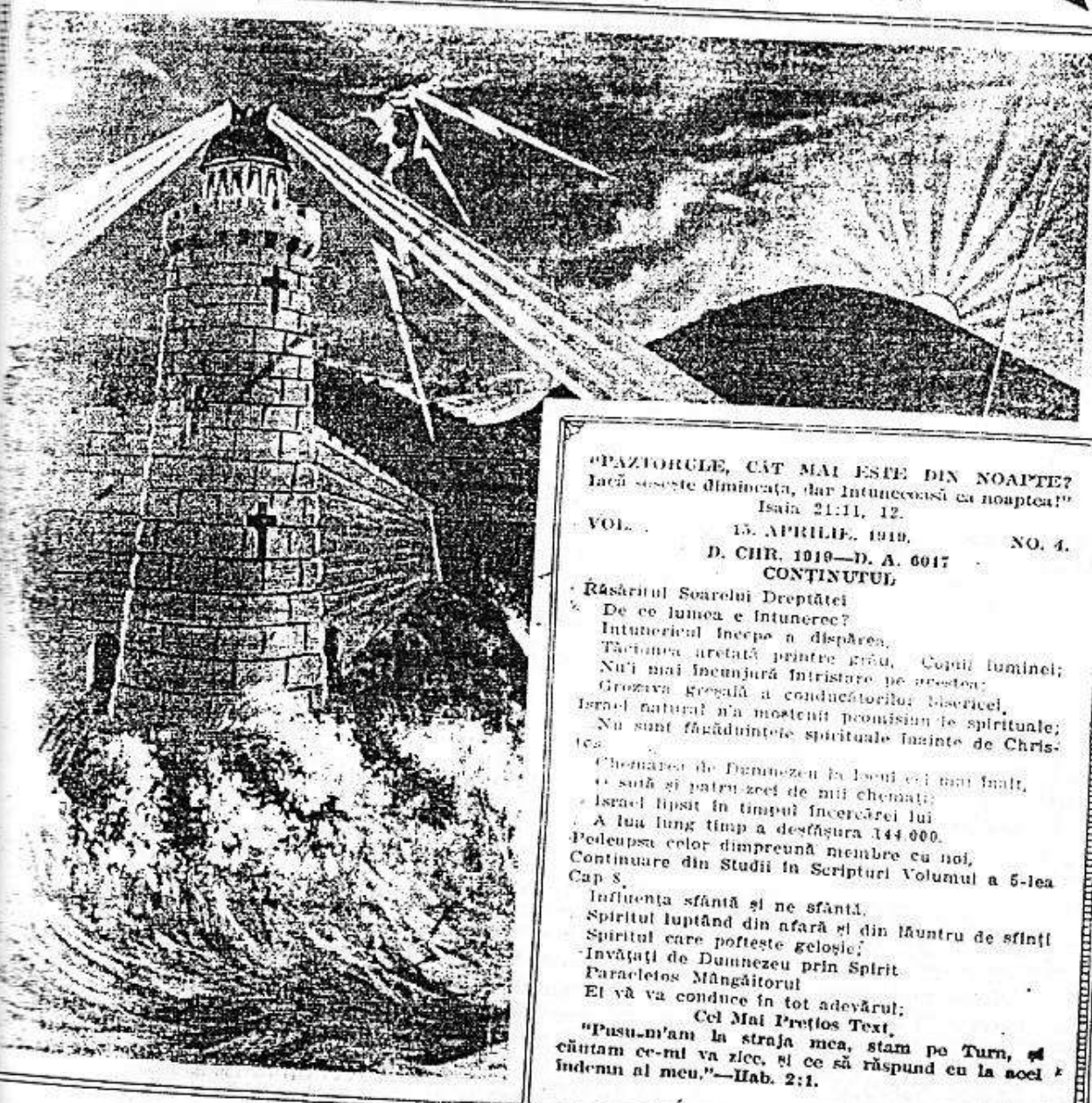

Revista pentru Crestinii Cautatori.

VEGHETORUL DIMINETEI

Si
Anuntarea Imparatiei Lui Christos, EI

"PAZTORULE, CAT MAI ESTE DIN NOAPTE?
Iacii seseste dimineata, dar intunecoasi ca noaptea?"
Isaia 21:11, 12.

VOL. 13. APRILIE. 1919. NO. 4.

D. CHR. 1019—D. A. 6017

CONTINUTUL

Răsăritul Soarelui Dreptății
De ce lumea e întunecată?
Intunericul începe să dispară.
Tăcerea uretată prinde grâu. Copiii luminei;
Nu-i mai încunjură înfrigurare pe ardeleani;
Grozava greșală a conducătorilor bisericii,
Israel natural n'a moștenit promisiuni te spirituale;
Nu sunt făcându-tea spirituale înainte de Chris-
te.

Cherarea de Dumnezeu în Isusul cel mai înalt,
O soată și patru zeii de mii chemați;
Israel lipsit în timpul încercării lui
A lua lung timp a desfășura 144.000.
Podepsa celor dimpreună membre cu noi,
Continuare din Studii în Scripturi Volumul a 5-lea
Cap 8.

Influența sfântă și ne sfântă.
Spiritul luptând din afară și din întru de sfânt
Spiritul care poartă geosie;
Invățați de Dumnezeu prin Spirit
Paracleteos Mângâitorul
El vă va conduce în tot adevărul;
Cel Mai Prețios Text,
"Pusu-m'am la straja mea, stam pe Turn, și
cântam ce-mi va zice, și ce să răspund eu la aocel
indemna al meu."—Hab. 2:1.

Pe pământ strimtorare a neamurilor cu nedumerire; mugind marea (massele de popoare neliniștite, ne-
multămite) de sguduirea valurilor; așa că omenii suferinți își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ
(societăți); căei puterile ocniștilor (eclesiasticul, religiunile) vor fi sgduite... astfel voi când veti vedea ace-
stea, ridicăți capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră.—Marcu 13:29. Luca 21:25,31.

ACEST JURNAL SI MISIUNE LUI

ACEST Jurnal e unul din primii factori ori instrument în sistemul instrucției scripturale sau "Extinderea Sentiinței Creștine." El e cu totul și exclusiv devotat în lămurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunoștinței Creștine. El nu numai servește ca o mână de ajutor unde Studentii Bibliei (neconsiderat sectele la care ei aparțin) să adună la studierea Cuvintului Divin, dar el o deasemeni un mijloc să deslușească puncturile, și subiectele până aci dificiltoase și conflicte, ușorând calea cercărilor de Biblie la armonierea Scripturilor.

Acest Jurnal e firm pentru apărarea singurului fundament a Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins.—Rescumpărare prin sângele prețios a "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un) preț corecțiunii, un înlocuitor) pentru toți." (1 Petru 1:19. 1 Tim. 2:6.) Clădind în sus pe acest fundament sigur aur, argint și pietre scumpe (1 Corin. 3:11-15. 2 Petru: 1:3-11) Ale Cuvintului Dumnezeu. Mai departe misiunea lui e să "Facă pe toți să vadă ce o împărtășirea Misteriului care... a fost ascuns în Dumnezeu... cu intenția că înțelepciunea lui Dumnezeu cea e nădulte feluri să fie dată acum prin Biserică la cunoștință."—Care în alie Virste s'au fost făcute cunoscut filior oamenilor după cum sunt acum descoperite. "Făcându-se cunoscut taina voineței Sale, potrivit găsimi Sale cu cale pe care mai dinainte și-a pus-o în gând. Pentru înlocuirea împlinirii timpurilor covenite, să-și adune toate în Christos cele din cer și cele do pe pământ; într'insul."—Efes. 3:5-9. 10. 1:5-10.

Acest Jurnal e liber de toate părțile, sectele și crezurile omenești, pe când l să sârguiește să aducă din ce în ce mai mult fie care articulațiune și cuvintare la deplină subiecțiune la voia lui Dumnezeu în Christos, cum e exprisată în Scripturi. El e astfel liber să declare cu îndrăzneală ori ce Dumnezeu și Donauul a vorbit cu înțelepciunea divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui nu e dogmaticădar confidențială pentru că noi știm ce și unde afirmăm, bazându-ne cu neîndoită credință pe promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e fînt ca și o încredere a fi întrebunat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvintului Său, pentru călăuzirea poporului Său în cunoștință și abururile spirituale. Și noi nu numai invităm pe ceilalții pe călătorii noștri, dar li îndemnăm să examineze toate cuvintările lui cu Cuvintul Divin infalibil care referențe sunt continua făcute să ușureze aceste cercări.

PE NOI SCRIPTURA CLAR NE INVATA

Că Biserica e "Templul Viutal Dumnezeu"—mai ales "Măiestria Sa," că construcția ei a fost în progres de-a lungul Virstei Evangelice—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasa Pentru Unguieră în Templul Său, prin care, când e sfîrșit, binecuvîntarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla înțirarea în El.—1 Cor. 3:16, 17. Efes. 2:20-22. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29.

Că în vremea de acum pilirea, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, îngreșeză și când ultima a acestor "pietre vii," "alese și prețioase," vor fi făcute gata, atunci marele Măstru va aduce laolaltă în înviera Dintăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de înfălșire între Dumnezeu și oameni denăugul Mileniului.—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și Lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, fusit înnoștea pentru fiecare om." "O Rescumpărare pentru toți."—Ebr. 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim. 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie ca Domn ul ei, "veșea așa precum El este," fi "părtasi de matura vieții," și împărtășitor la gloria Lui ca împărăni-mostenitorii Lui.—1 Ioan 3:2. Ioan 17:24. Rom. 8:17. 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace în binecuvîntările cunoștinței și ocaziunii care să fie aduse la toți de înșărătia Mileniului—Restaurăciunea a toate ce au fost pierdute în Adam, la toți voitorii și acuzătorii, în mănărire glorioasă a lui Rescumpărător și glorioasă Sa Bisericii—pe când toți nesupuși și stricari împotriva cu toți făcătorii de rău pentru cătra distrus.—Fapte 3:19-25.

"VEGETORUL DIMNETEI"

Jurnal Religios publicat lunar de
Studentii Bibliei Asociați Români
Sub supravegherea unui Comitet Editorial.

"MORNING WATCHMAN"

A Religious Journal, published monthly by
The Roumanian Associated Bible Students
Under teh supervision of an Editorial Committee.

Abonamentul pe an (înainte).....\$1.00
Un Exemplar.....10c
Adresa: 1361 Helen Ave., Detroit, Mich.

ANUNȚINRE

Noi vom a face de cunoscut la toși frații Români, cum-că noi avem o grămadă de cărți în magazină, pe care le vindem cu aproape numai jumătate prețului; și alte multe foli care de asemenea să trimet la cerere gratis dacă ne înșințați prin o cartă postală. Și noi credem că această va fi bine pentru frații noștri Români cari sunt gata a merge acasă în Europa, cel puțin vor avea cu ce sosi pe treacă timpul pe Vapor pe lângă care pot sa-și câștige, și e bucurie, aflând pentru ce Dumnezeu a permis acest mare RASBOL să vină peste lume, care s'odesevoltat în revoltă și apoi să va desvolta în anarhie, și prin urmare ce va fi sfârșitul tuturor?

Pretul cartilor urmatorului

PLANUL DIVINAI V@RSTELOR—50 centi dela cinci în sus 25c.

MANA CEREASCA o carte de explicări de versuri Scripturale 50c. lucata.

TABERNACOLUL sau CORTUL INTRUNIREI o carte care explică de ce Iudeii au făcut jertfele, și au celebrat ceremoniile legii 15c. lucata, dela 5 în sus 10c.

CARTI DE CINTARI cu 139 de cântări legate simplu 15c. lucata dela 5. în sus 10 c.

CARTEA CARE Explică cât de grea e munca în Iad și cum merge acolo 10c. lucata.

ADUSAREA STUDEN. ILOR BIBLIEI ROMANI,
997 ST AUBIN

Detroit, Mich.

Veghetorul Diminetei

SI

Anunțarea Impăratiei Lui Christos

VOL. II

15 Aprilie, 1919

NO.

RESARITUL SOARELUI DREPTATII

Soarele Dreptății va răsări și vindecare va fi sub ardelele sale. ISUS ACUM LUMINA LUMEI PRIVITA PE VIITOR—SOARELE DREPTĂȚII N'AU RESARIT ÎNCĂ—URMATORII DOMNULUI DEABEA NIȘTE LUMANARI MICI CARI STRALUCESC ÎN ÎNTUNEREC—LUMEA S'A LUPTAT SĂ STÂNGĂ ACEASTĂ LUMINA—IGNORANȚA ȘI ORBIREA FU CAUZA—IMPĂRĂȚIA LUI SATAN CARE ACUM DOMNEȘTE—ÎNSĂ NOI SUNTEM ÎN ZORILE TIMPURII ALE MILINEULUI CÂND SOARELE DREPTĂȚII VA RESĂRI.

"Eu sunt Lumina Lumii, Cel ce-mi urmează mie nu va umbla în întunec. ci va avea lumina Vieții." Ioan 8: 12.

Pe timpul când Domnul a folosit aceste cuvinte. El a fost Omul Christos, Isus, și n'au devenit Lumina lumii prevăzută de mântuire a lumii. El a fost atunci Lumina lumii în acel sens că El a fost Mântuitorul lumii. Resultatul din urmă a venirii Sale în lume va fi că lumea va deveni luminată. Spre același scop a devenit un Om și spre același a murit. La întâia Sa venire a venit să îndeplinească un lucru care va rezulta în mântuirea lumii și a redicării ei de la păcat și de la moarte în venirea S'a a doua. Timpul reținut a fost hotărât spre alegerea și pregătirea unei clase care Dumnezeu a ordonat ca să fie asociată cu Fiul Său în marele lucru pentru omenime care are a fi început la deschiderea Vârstei viitoare.

Domnul nu numai au zis "Eu sunt Lumina lumii," ci El a declarat urmașilor Săi "voi sunteți lumina lumii" El a pregătit calea pe care ei să fie lumina lumii în timpul present, zicând "omnii nu aprind lumina și să o pună sub pat, ci în sfeșnic, să lumineze tuturor celor ce sunt în casă." (Matei 5: 14-16.) Așa Domnul a pus lumina într-un sfeșnic; și dă mereu lumină tuturor oamenilor ce sunt în casă, însă nu la lume. Deasemenea învățăcei Lui Christos au lăsat lumina lor să lumineze tuturor celor din casa credincioasă—nu la lume pe larg. Cu toate acestea ei n'au așteptat ca lumina lor să respicească întunericul de acasă.

Păcatul, gelosia, neînțelegerea și mândria conducătorilor Iudeilor iau dordus pe ei să pregătească crucificarea Domnului nostru Isus; și așa lumina lui a fost stânsă temporal. Așa au fost și cu învățăcei Lui în tot decursul Vârstei Evanghelice. Noi nu avem a aștepta ca lumina noastră să înlăture întunericul; ci din contră după cum a fost cazul peste toată Vârsta, că întunericul au cercat totdeauna să stângă lumina. (Ioan 3: 19-21).

DE CE LUMEA E ÎN ÎNTUNEREC?

Stănia Scriptura ne spune despre regate mari; Regatul lui satana de întunecime și Regatul lui Christos de Lumină. După cum Scripturile declară, întunericul acoperă pământul și un nor gros poporul.—Isaia 60:2. Aceasta e pentru că regatul lui Satana e încă în putere. "Satana este prințul acestei Vârste". (Ioan 14: 30). nu că Dumnezeu l'a făcut pre Satana să fie prinț; ci din contră după cum Apostolul Pavel ne explică, Satana este zeul, sau guvernătorul acestei lumi pentru că el domnește acum în inimile fiilor neascultători. (2 Corinteni 4:4; Efeseni 2:2). Astăzi fii neascultării sunt așa de număroși că pe deplin nouă zecimi din rasa umană sunt sub Domnia prințului de întunec. Mulți îi servesc lui ne știind ceea ce fac; însă celui servi sunteți cărui aduceți servicii." Dacă poporul ar cunoaște că ei servesc lui satana, apoi afacerile în curând ar fi deosebite, dar pe când ei sunt înșelați. Noi nu am început a eși din întunecime și din starea îmbătătoare despre care Biblia arată că lumea a fost de în acel întunec. (Apocalipsul 17:1-6). Majoritatea oamenilor sunt mereu într-o mare măsură de întunec. Noi mai mult sau mai puțin am avut experiență stupidă beție spirituală. Noi suntem foarte mulțămitori Lui Dumnezeu că noi ne-am trezit și luminat, pe când totuș majoritatea oamenilor servesc lui Satana. (Ioan 5: 19). Aceasta s'ar părea prea aspru dar pe când e ade-vărat.

Dumnezeu refuză de a primi vre un servici afară de care e dat de către fii Săi. Prin urmare ori cine ar vrea a da servicii a fi primit trebuie să devie un fiu al Lui Dumnezeu întrând într-un legământ de sacrificii cu Dumnezeu. (Psalm. 50 5.) Aceasta noi facem prin prezentarea corpurilor noastre un sacrificii viu, care devine primit de către

Părintele prin imputatul merit a Lui Isus primind conceperea Spiritului Sfânt, și astfel devenind fii a Lui Dumnezeu, împreună moștenitori cu Domnul nostru Isus Christos la toate câte au promis Dumnezeu (Romani 2: 1, 2; 8: 17.) Fără numai dacă aceasta e adevărat că noi servim Lui Dumnezeu.

După cum noi luăm seama la cuvântul Lui Dumnezeu și aflăm ce sunt condițiile serviciului Său, noi recunoaștem că sunt foarte puțini cari servesc Lui Dumnezeu, și cari urmează în urmele Lui Isus. Inșă ne bucurăm că au început să străbată prin întunec, și caracterul lui Dumnezeu a început a fi înțeles precum nici odată mainainte prin acei cari sunt umiliți și sirguincioși a învăța.

INTUNERECUL INCEPE A DESPAREA

După cuvintele Domnului nostru Isus, Soarele Dreptății are a resări la încheerea acestei Vârste a Evangheliei sau la începutul Vârstei Mileneului. Invățătura Scripturii împreună cu semnele timpului ne arată că noi trăim în ziua când Soarele Dreptății are a răsări, să răsipească toate nelegiuirile întunerecului cari acoper pământul. Biblia ne dă o frumoasă icoană despre cele ce au să se întâmple când Soarele va răsări peste lume. Toate celelalte lumini vor fi întunecoasă pe lângă splendita Lui lumină. Toate locurile întunecoasă din lume vor fi descoperite, ori ce lucru ascuns va eși la lumină. Lumina de glorie a Lui Dumnezeu va umplea tot pământul precum apele acoper fundul mării.—Isaia 11:9; Habacuc 2:14.

Apoi acolo va fi un ocean afund plin de cunoștință de Dumnezeu. Acela va fi timpul când lumina adevărată va Lumina pe fie-care om care a venit în lume. Încă n'au venit în decursul acestei Vârste pentru că Biserica trebuie să fie mai întâi aleasă; mai întâi cei credincioși dintre Iudei, și apoi ceia-lalți dintre neamuri. Numai o rămășiță dintre Israel după carne, și numai o rămășiță dintre Israel după Spirit, v'a fi Biserica adevărată a Lui Christos (Isaia 10:20-22; Matei 7:21-23). Scopul Lui Dumnezeu a fost că Evanghelia Lui Christos mai întâi să fie prezentată Iudeilor, popului Său instruat, și apoi să meargă la păgâni (neamuri), să ea dintre ei un popor după numele Său.—Fapte 15:13-18.

TĂCIUNEA SĂMANATA PRINTRE GRAU

In planul Divin, Vârsta Evangheliei au fost deosebită pentru adunarea Israelitilor adevărați "dintre Iudei și dintre păgâni spre a alcătui Biserica Lui Christos care are a Domni cu El în Impărăția Lui. Domnul nostru ne spune că când neamul va fi complectat și glorificat cu El atunci Impărăția vine și Soarele Dreptății va resări și va străluci preste tot pământul. Acest Soare nu poate răsări înainte de timp; pentru că Biserica are a fi cu Domnul ei spre a alcătui acest Soare.

In paraboala cu grăul și tăciunea (Matei 13:36-43), e zugrăvit lucrul Vârstei Evangelice. Domnul și Apostoli au sămănat sămânța cea bună a Impărăției Ei, au proclamat că Impărăția Lui Dumnezeu are a fi așezată pe pământ. După "adormirea" Apostolilor în moarte, Satana a venit și a sămănat din nou câmpul cu sământă

de tăciune. Sămânța tăciunei reprezintă solia falsă nu adevărată solie a împărăției. Sămânța Impărăției au adus în existență copii adevărați a Lui Dumnezeu; însă sămânța tăciunei au adus în existență copii rătăcirea—"Tăciunea."

In decursul Vârstei Evangelice grăul și tăciunea au crescut la olaltă în organizația Bisericilor nominale. Domnul nostru au amenințat pe urmași Săi că nici o încercare să nu să facă a deosebi aceste două clase până la încheerea Vârstei—Timpul secerișului când El va reîntoarce și va supraveghea alegerea lucrului în persoană, pe nevăzut, după cum El e acum o ființă spirituală. In decursul timpului de seceriș "grăul va fi adunat în grănar" însă tăciunea va fi figurativ arsă, și va fi distrusă ca și pleava. Grănarul in care arie a fi adunat grăul reprezintă schimbarea la învierea dintăi. "Atunci drepti vor străluci ca soarele în Impărăția Părintelui lor." Atunci va fi timpul când Domnul nostru Isus Christos in cel mai deplin sens va deveni Lumina Lumei.—Malachi 4:2; Matei 13:43.

Noi suntem in zilele încheerii Vârstei Evangelice Sececișul e aproape sfârșit. Cei din urmă membri ai Miresei, Corpul Domnului—Christos, sunt acum in carne; și cursul lor e aproape sfârșit. Acest întreg Christos Cap și corp, Mire și Mireasă—vor compune Soarele Dreptății, Lumina lumii. Când acest Soare va răsări atunci lumea va vedea. Acum ei nu pot să vadă. După cum apostolul zice, "zeul" lumii acestea ((Satana) le-au orbit ochii minții lor ca ei să nu poată vedea." Această e pricina din care mulți nu pot înțelegi solia adevărului când li se prezentă.

Inșă când Soarele Dreptății va răsări; apoi toată lumea va vedea toți ochii orbilor și toate urechile surzilor vor fi destupate. "Mărirea Lui Iehova să va areta și tot corpul va vedea-o." (Isaia 40:5). Ce frumoasă icoană ne pune biblia înaintea noastră! într'adevăr gloria ce are să vină pe pământ va lua locul întunecimei și a ignoranței și a asuprirei care de sute de ani s'au rostogolit preste pământ intoată lumea.

"COPII LUMINEI"

In cuvintele acestui text, Invățătorul deciară, "cel ce mi urmează mie nu va umbla in întuneric, ci va avea lumina vieții." Urmași Săi au deveni luminați pe când cuvintele luminau in întuneric. Cei umiliți și sirguincioși a învăța in a căror minte lumina adevărului strălucea și ei înțindeau deasemenea la alți cari erau blanzi și "aveau urechi de auzit.", Adevărul Evangheliei solia Impărăției, dete zel și curaj tuturor celor ce primiră cu inimă bună și onestă.

Noi cetim despre curajul lui Apostolul Petru și Ioan după ce ei fură luminați prin conceperea Spiritului Sfânt la Rusali, ei au eșit afară să proclameze pe Isus din Nazaret Fiul Lui Dumnezeu. Mesia care avea să binecuvinteze toată lumea. Ei fură închiși pentru a predica in numele Lui Isus, ei însă continuară și mai departe a predicat după ce fură eliberați de Domnul din temniță. Când ei fură chemați din nou la autoritate și îi tratară, ei respușeră, "să fie drept in ochi lui Dumnezeu a asculta de oameni mai mult decât de Dumnezeu, judecați voi inșivă, pentru că nu putem să nu vor-

bim lucrurile pe care te am văzut și auzit."—Fapt. 4:19,20.

Cuvintele acestor credincioși servi a Lui Dumnezeu i-au increminat pe vrăjmași lor; chiar și poporul au notat că ei au fost oameni simpli și ne învățați, dar în contra învățăturai pe care ei vorbea nu putea nimenea să reziste nici să se împotrivescă. Cu adevărat puterea Lui Dumnezeu fu descoperită în ai Săi umiliți fii credincioși. Ei șeau ce cred și pentru ce ei crezură. De aceea poporul avea la cunoștiință despre ei că ei au fost cu Isus și au învățat dela El. Astfel au fost totdeauna promisiunile Domnului s'au împlinit cu abundență la poporul Său—ca ei să nu umble în întuneric, ci să aibă Lumina vieții.

În adevărul din cuvântul Domnului este o putere transformatoare care schimbă viața întreaga. În măsură după cum cineva a primit, și da primitorului o minte limpede. Edifică mai mult în afaceri, face mai buni bărbați și părinți, mai bune femei, și mai bune mame, mai buni fii și fete, mai buni pretini și vecini. Chiar oameni lumesti cunosc faptul că poporul Domnului au mai nobile idei, mai bună judecată, o îngustă privire și mai bună simpatie decât alți.

NU'I MAI INCUNJURĂ "INSTRISTAREA" PE ACEȘTEA.

Aceasta nu'i destul că unul își da inima Domnului și apoi să luminează de Spiritul Sfânt care tot atunci vine. Un bun început trebuie să fie purtat zilnic dacă voim a umbla în lumină și a fi transformați în caracter. Domnul nostru Isus trebuie să fie Învățătorul nostru; și noi trebuie să mergem la El continuu, de a primi lecțiunile și binecuvântările care vin zilnic din studiul Cuvântului Lui Dumnezeu.

Dacă noi am aflat, după cum mai înainte am învățat că aproape fie care a fost legat pentru etern și soțetiți pentru chin vecinic, și poate că nici noi nu vom scăpa de a nu merge acolo cugetam mai înainte. Nu'i mirare, fiind că noi nu am iubit Biblia. Însă când venim să cugetăm cătră Domnul tot întunericul dispare și să nimicește, și iubirea Lui Dumnezeu începe a se revărsa în inimile noastre. E un lucru plin de minune a ști că avem a face parte la marele Plan Divin și că vom fi împreună moștenitori cu Christos Isus în gloria Sa, a ști aceea "că dacă suferim cu El vom și domni cu El"—ca ființe spirituale având natura Divină, după cum Domnul a promis.—2 Timotei 2: 11, 12; 2 Petru 1:4.

Imnul cardinalului Newman expresiază bine învoiala și nesiguranța care s'au răspândit de secole: **Condune cu plăcere Lumină, prin împrejurările intristărilor** Condumă Tu pe mine: noaptea e neagră și eu sunt departe de casă. Condumă Tu numai.

Acest Imn să par să atingă o coardă populi; pentru cu toți sau întâmplat aceasta "împrejurare de intristare" toți au recunoscut că nouă ne lipsește o "Lumină mai bună" să ne conducă pe noi. Domnul nostru Isus e Lumina cea bună care luminează pe poporul Său în tot timpul întunecos care au înaintat până la răsăritul Soarelui Dreptății. (2 Petru 1: 19-21), însă cuvântul acesta fu neglijat. Crezurile și tradițiunile omenilor au fost puse în locul Scriturii, au fost o "îngrăditură de intristare" o întunecime ce s'au putut pipăi. Cardinalul au recunoscut că noaptea au fost neagră,

și noi am fost foarte departe de casa. Ei să simți salvatăci. El e fost un protestant; și prin încercarea lui el a devenit un catholic, neștiind chiar ce să creadă, ei au zis: "Condumă tu pe mine!"

GROZAVA GREȘALA A CONDUCĂTORILOR BISERICII.

În încercarea de a deosebi grăul de tăciune, contrari la instrucția Domnului, felurite dominațiuni fură formate, fiecare au pretins că e Biserica lui Christos. Fiecare dominațiune au încercat cu învățătura acărei îngrăditură de turburare nu fură mai mică decât acelora lalte. Însă ei totu au fost în îngrăditura de turburare, și toți au lipsit de a urma Domnului nostru Isus Christos, ei au urmat lui Luther, Calvin Knox, Wesley și altor oameni. Nu cetim că Apostolul Ioan sau Petru ori Pavel că ar fi început o Biserică care să se cheme după numele lor. Din contră, ei au denunțat spăritul de desbinare fals.—I Corinteni 1: 10-13; 3: 1-7; Efeseni 4: 1-6.

Văzând de oarece, că noi nu suntem în această greutate, unicul lucru care ne rămâne a face pentru noi e a ne descurca din aceste înfășurături prin ascultare pentru Domnul. Noi nu avem lipsă a cutriera dominațiunile. Îngrijiasă-se ei pe sine însăși. Dar lasă că fiecare învățăci adevărat a Lui Isus să vadă dacă el urmează Învățătorului său, și că el permite lumina să lumineze. "Fiți înțelepți ca șerpi și nevinovați ca porumbi." Poporul mai mult sau mai puțin e confuzat la minte. Ei dispută despre crezurile lor, și încă când sunt întrebați ei recunosc că nu cred în crezurile lor. Nici o persoană înțelegentă astăzi nu poate crede urăta învățătura a crezurilor religioasă de astăzi.

Deci noi să fim urmași adevărați a Domnului nostru Isus Christos. El e Lumina, și incurând va începe a lumina pe întreaga omenime. În curând Biserica va fi glorificată cu El va alcătui marele Soare a dreptății care are a răsări și a umplea pământul de cunoștiința mării Lui Dumnezeu. Iubiții mei frați lăsați că aceasta învățatură să inspireze inimile noastre spre credincioșie. Să urmăm strict în urmele Domnului nostru și în scurt vom primi o măreță parte în bine-cuvântarea cea mare care a promis-o urmașilor Săi credincioși.

St. Paul Interpretis, 1916 Sept. 26.

ISRAEL NATURAL N'A MOȘTENIT PROMISIUNILE SPIRITUALE.

"Israel nu dobândi aceea ce căuta; dar cei Aleși dobândiră, și cealați fură orbi. . . până în ziua de astăzi."—Romani 11: 7, 8.

Cuvintele Apostolului Petru.

"A voastră este făgăduința și a fiilor voștri", din Generațiune, în generațiune Fapt. (2: 39.) sunt în deplină armonie cu toate afacerile lui Dumnezeu cu Israel, și cu Legământul Său cu dînși ca și urmașii servului Său Abraam. "Semănta" promisă de Dumnezeu în Legământul Său cu Abraam, au fost multe secole presupuse să însemneze numai semănta naturală a lui Abraam, Isac și Iacob—numai aceia cari au fost sub Legea mosaică—națiunea Evreică. Dar aceasta a fost o condițiune devotată la promisiunea moștenirii. Cînd Dumnezeu intrase în Legământ cu Israel, învoiala fu că dacă ei vor ținea Legea vor avea viață vecinică și vor moșteni privilegiul de a binecuvânta toate familiile pământului—toate popoarele. Dar dacă ei nu țin Legea, vor fi tăiați dela toate aceste favoruri.

Dumnezeu știa că nici unul din Israel n'a putut ținea Legea; și El n'a cugetat că cineva din Israelii naturali vețuind înainte de ziua Domnului vor deveni membrii la Corpul Lui Christos. El știa că nimenea n'a putut veni în Corpul lui Christos înainte de Isus a venit să deschidă calea. Tuțuși n'a fost deșăartă oferarea ce a făcut-o la națiunea Evreică. Dumnezeu n'a promis că tot Israelul poate deveni membre în Semanța Spirituală—Biserica lui Christos. El simplu a promisat pe condițiuni sigure că ei vor binecuvânta toate familiile pământului. De oarece Semanța naturală fu drept în linia care a fost hotărâtă—a fi binecuvântările lumii.

NU SUNT FAGADUINȚE SPIRITUALE INAINTE DE CHRISTOS.

Ținerea Legii fu cerută, în ori ce caz, ca Israel să poată avea dreptul de viață vecinică și parte în orice promisiuni a lui Dumnezeu. Dar ei n'au putut ținea Legea; prin urmare nici unul n'a câștigat viață. Totuși fură uni cari au manifestat (arătat) o astfel de inimă credincioasă către Dumnezeu și El declară că ei erau primiți la Dănsul. Acești credincioși, uni ascultători s'au ținut de condițiunile cari le'au putut, prin Mântuitorul pe care Dumnezeu la prevăzută în timpul drept cuvenit, vor deveni o parte din "Semanța" care fu să binecuvinteze "toate familiile pământului." Ei n'au avut înțelesul lui Dumnezeu de o Semanță Spirituală, ei au cugetat că locul a ajuns să binecuvinteze omenimea în semanța naturală. S-tul Pavel descopere acestea puncturi că credincioși din vârstele trecute vor avea un loc glorios în Impărăție. "Aceștia toți au murit în credință, ne primind celea promisă. Dumnezeu prevăzând ceva mai bun pentru noi, ca ei fără de noi să nu fie desevărsiți."—Evrei 11: 13, 40.

Isus a declarat necredincioșilor Evrei din ziua Sa, "Când veți vedea pe Abraam, Isac și Iacob și pe toți profeții în Impărăția lui Dumnezeu, iar pe voi aruncați afară." (Luca 13: 28) Sântii credincioși cari au vețuit înainte de Christos vor fi reprezentați umani ai Impărăției. Ei vor fi "prinți în tot pământul." (Psalm 45: 17) Astfel ei vor primi o mare binecuvântare.

Inainte de Christos a venit Dumnezeu n'a arătat la Evrei înțelegerea Planului Său despre Semanța Spirituală. Timpul pentru a aduce trăsăturile Planului Său la lumină și pentru chemarea candidată (pretinsă) pentru locul în clasa Semanței, nu era încă venită. Acei cari au vețuit inaintea acestei chemare n'au fost amăgiți în oarece mod și nici păgubași de nimic. Dumnezeu simplu le-a spus că din posibilitatea care fu inaintea lor devenea binecuvântătorii lumii. Astfel precum primirea posibilității și predare Domnului deplină ascultare pe cât le era puțința lor mai bună, deveniau moștenitorii pământului în Impărăția și averile promisă.

Când Domnul nostru Isus Christos a venit, lucrul Său și el Apostolilor la timpul încheerii celor "șeptzeci de săptămâni" (simbolice) Evreii au căzut din făvoare, fu, după armonia lui Dumnezeu cu Israel, sfârșitul la poporul Evreu. Și atâți din ei câți erau din condițiunea inimei dreaptă câți neîndoielnici au primit Evanghelia. Evreii erau popor ales lui Dumnezeu, pentru că fiind se-

tuală ocaziunea de a deveni aceasta Semanță mai întâi a mers la Israel. După aceea încercarea a venit la Ginți (Păgâni) luând afară dintre ei numărul complectat a Semanței Spirituale—Biserica Evangheliei.

După glorificarea Bisericii, vor veni binecuvânturile semânței pământeste. Conducătorii acestei semânțe pământeste vor fi "prinți în tot pământul"—Profeții Bătrânii—așa mai, târziu, toți cari vin sub terminul Legământului Nou vor fi Impreunați cu Israel și astfel devin semanța lui Abraam. În fine, semanța lui Abraam, precum s'a anunțat prin Domnul, va fi "ca năsipul mării" de mulțime. În devenind semanța Ta, se vor binecuvânta toate familiile pământului." Separe a fi literal declarația predată de Dumnezeu în relație cu Legământul făcut cu Abraam. Dar toate binecuvântările vor veni prin Semanța Spirituală, Biserica glorificată—Capul și Corpul. Așa Planul lui Dumnezeu se pare a fi când mai mari binecuvântări la semanța Spirituală, și mai mici la semanța naturală, totuși foarte mari binecuvântări vor fi partea moștenirii tuturor cari vor veni în armonie cu Dănsul.

CHEMAREA DE DUMNEZEU LA LOCUL CEL MAI ÎNALT.

Israel natural n'a moștenit nici o parte din promisiunea lui Abraam necondițional, ca și o națiune, din partea Făgăduinței spirituale—partea principală. Ei au fost pe cercare inaintea Legii lui Dumnezeu, care au exprimat în Legământul lor de a se vedea ori că ei ar fi meritat viața eternă sau nu. Așa a fost cu Domnul nostru Isus când fu făcut carne, născut sub Lege—sub ordinară Legei. (Gal. 4:4) Numai El a ținut legea fiindcă era perfect, El fu vrednic la timpul drept-cuvenit să prezenteze corpul său un sacrificiu viu ca să-l înlocuiască pentru Adam. Credincioșia Sa ținând Lege'aprobat la dreptul de viață eternă; și sacrificând viața Sa ca un om, sub aranjamentul lui Dumnezeu, L'a înălțat la cel mai înalt loc în Univers al doilea după Iehova—planul Divin—cu autoritatea să îndeplinească Programul lui Iehova pentru mântuirea omenimei. Astfel El a devenit Capul Semânței Spirituale a lui Abraam.

Când Isus a făcut consecrarea Sa, El a fost conceput de spirit. Și la învierea S'a, fu născut de Spirit, complectat de Spirit, și El fu întâiul născut la aceasta condiție. După aceea, Acei Evrei cari erau în condițiunea dreaptă a inimei fură primiți pe aceleași terminuri. Dar în loc ca Dumnezeu să facă aceasta chemare a fi la Semanța Spirituală actual drepti, perfecți—cum Domnul nostru a fost—El îi îndreptățește prin credință. Isus fu absolut fără de păcat—Apostolul Pavel vorbește despre El cum a existat "sfânt, nevinovat, fără pată, deosebit de păcătoși." (Evrei 7:26) Dumnezeu socotește îndeajuns următorilor lui Isus meritul Său ca ei să poată fi considerați drepti—socoteți perfecți.

Toată pricina acestei socoteală este dat nouă privilegii de a deveni Israelii Spirituali prin sacrificare. Așa e aranjamentul Părintelui că dacă noi dorim a fi discipulii lui Isus noi trebuie a lua crucea noastră și a urma Lui, devenim morți față de carne, morți față de sine, morți față de toate celea lumesti. Atunci Christos devine Advocatul nostru. Astfel Părintele îi primește pe toți aceș-

Christos, zicând, "Vă îndemn dar, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, ca să aduceți corpurile voastre o jertfă vie, sântă, bineplăcută lui Dumnezeu, care este serviciul vostru rezonabil."—Romani 12: 1.

O SUTA ȘI PATRUZECI-ȘI-PATRU DE MI CHEMAȚI.

Sfințirea noastră nu e din noi înșine, dar e numai prin atribuirea virtutei sau meritul sacrificat de Mântuitorul nostru. Toate imperfecțiunile noastre sunt pusă la o parte, prin meritul său. Și numai acești pot deveni membrii la Israelul Spiritual care se prezentează pe sine ca sacrificiuri. Inșă pentru alți, dacă întreaga lume ținea Legea ei n'ar aparține la Semanța Spirituală, pentru că Dumnezeu voiește numai 144.000. (Apoc. 14: 1-3.) Așa acest privilegiu de a deveni unul din semanța Spirituală n'a fost lucrul ca să moștenească Evreii precum li-se promise lor. S-tul Pavel spune că oferarea a fost "la Evrei întâi." Noi cugetăm Apostolul va să zică că Chemarea Evangheliei pentru Israelul Spiritual fu trimisă la Evrei mai întâi—nu a ordinar ca să ție Legea, dar a proclamat Evanghelia și ia inviat să urmeze în urmele lui Isus. Oferarea fu mai întâi făcută la Evrei cari erau vețuind când privilegiurile Evangheliei s'au deschis. Dacă din acești ar fi fost voioși să intre în Legământul de sacrificare cu Christos, Ei' ar fi primit ca discipulii Săi.

Pilda dată de Dumnezeu prin apostolul Pavel în capitolul al 11-lea cătră Romani reprezentând pe Israel cu trupina și ramurile Pomului de oliv, și rădăcina copacului ca-și Promisiunea care Dumnezeu a făcut-o lui Abraham, care fu să binecuvînteze lumea. Dumnezeu n'a explicat Planul Său lor, dar simplu a zis: "Voiți voi ca să intrați într'un Legământ cu Mine—a fi poporul Meu deosebit?" "Da," lea fost răspunsul. "Când veți fi gata?" "Noi acum suntem gata," le fu răspunsul. Și așa Legământul fu făcut, care a constituit lor națiune, sau pom crescând din rădăcină din făgăduință. Făgăduința fu deia început spirituală, însă acest fapt a fost lung timp ținut secret.

Dumnezeu n'a hotărât să facă nimic decât numai prin Semanța Spirituală, dar Israelul Natural n'a știut aceasta. Ei au pretins că toate celea declarate Dumnezeu a voit lor a fi, numai dacă ei pot avea Făgăduințele făcute lui Abraham Părintele lor. Ce aceste erau ei n'au știut, cu toate că ei cugetau că știe. Ei au dorit să aibă cea mai bună parte. Și ei au cugetat și sperat în ziua lui Isus; precum S-tul Pavel spune: "Lă care făgăduință celea douăsprezece semanții ale noastre, slujeau cu stăruință noaptea și ziua, nădăjduind să ajungă." ((Fapte 16: 7) Și iarăși Apostolul spune: "Israel nu dobândi aceea ce căută, iar cei Aleși dobândiră; și ceilalți fură orbiți," aceasta e acei din Evrei cari vin în Christos deveniră Aleși. Romani 11: 7.

ISRAEL LIPSIT ÎN TIMPUL INCERCA- REI LUI.

Ce fu condiția pe care Evrei putea moștenii binecuvântarea? Aceasta fu că dacă vor depune viața lor sacrificându-o. Și fiind încercată sinceritatea lor în pretinderea că se vor supune lui D-

zeu într'aceia ordini ca să poată câștiga Făgăduințele. Așa dar vestea a venit la dânsi, și fură chemați la răspunsul întrebării, Voiți să primiți pe Isus Nazareneanul ca și Mesia al vostru, și luând crucea voastră s'ăi urmați Lui? A fost încercarea lor. Ei fură duși față în față cu propunerea care ar încerca mult cum să fie asta în mărturisirea lor cu credincioșie la Dumnezeu ca și poporul Său special. Cu toate aceste majoritatea mare lipsi în încercare. "Incepură unui după altul să ceară scuzare." Luca 14: 18) Când punctul fu făcut înțales la o hotărâre pozitivă că dacă 'ei voiau să primească condițiunile lui Dumnezeu și calea sa îndeplinind Planul Său, dar puțini erau gata. Ei ascultând și după aceia s'au dus unul la țarina sa, altul la marfa sa, Cheltuiala fu prea mare!

Acei cari erau aflați în condiție de minte nu fură nici unul vețuind după mărturisirea lor. Dar Dumnezeu nu făcu aceasta Făgăduință pentru nimic. Când Israeliții erau încercați nevrednici de a deveni Semanța Legământului lui Abraham, fură ruți afară și păgâni fură oltoți în locul lor să devină partași "rădăcinei și sucului olivului." (Rom. 11: 17) Numai acei Evrei cari erau doritori faptelor voiei lui Dumnezeu în sensul deplin a cuvântului fură permiși să rămână ca și ramuri din oliv. Numai acei cari primiră pe Christos fură făcuți moștenitori Făgăduinței, și membrii din Semanța Spirituală. După ce toți "Israeliții adevărați" din semanța naturală erau adunați, Mesagiul (Vestea) a mers la Păgâni, ca numărul deplin a Chemării să poată fi aflați. Totuși Domnul ne spune prin Apostolul Pavel, în Romani 11, că poporul vechi a lui Dumnezeu iarăși pot fi oltoți în olivul dela care fură ruți, "Dacă nu vor fi stăruit în necredință." "Și așa tot Israelul va fi mântuit," după ce "va fi intrat întreg numărul Neamurilor." O bogăție din iubirea și bunătața lui Dumnezeu!

A LUAT TIMP DE A DESVOLTA 144.000.

Dacă toți Evrei cari vețuiau în ziua lui Isus iubind pe Dumnezeu cu toată inima lor, cu toată existența lor, cu toată puterea lor, și ar fi făcut o deplină consecrare, noi înțelegem că Dumnezeu ar fi primit sacrificiul pe partea lor. Noi nu știm că câți ar fi fost în Corpul lui Christos în aceasta întâmplare. Dar precum este a luat lung timp—aproape nouăsprezece sute de ani—aflând îndeajuns numărul la complectarea Corpului. Domnul a hotărât numărul acestor la 144.000. W. T. 24- 1916.

PEDEPSIREA CELOR DINPREUNĂ MEM- BRE CU NOI.

Unii dintre iubiți frați cari să silesc ași conforma viața lor potrivit după cuvîntul Dumnezeesc, ei au notat din cetirea **STUDIILOR ÎN SCRIPTURII**, Volumul al 6-lea, mai clar de cât nici odată mai nainte cu privirea la regulamentele Divin după cum sună ordinate în Matei 18: 15-17. De aceasta unii au lipsă de a fi reamintiți că nu e de lipsă pentru ei a urma toate celea orânduite în aceste versuri; dacă ei caută a trece cu vederea greșiala fratelui, și aceasta e scopul ca ei să caute a face aceasta. Dar dacă ei nu pot trece cu vederea greșala, și dacă aceasta continue a'i vătămă,

ei nu trebuie să spună afacerea la alții, ci trebuie să urmeze sfatul Domnului, singurul metod prin care pot căuta împăcare.

Unii întrebară cu privire la felul de pedepsiri care are a fi întâlnită de acei cari sunt tari la cerbice (neascultători,) cari nu e au seama nici la vocea fratelui care strigă în contra vătămărilor făcute lui, nici sfatul a doi sau a trei frați ba nici chiar la vocea Bisericii: "ce fel de pedeapsă să fie întrebuițată la așa unii?" am fost întrebați. Răspunsul nostru e că noi nu avem drept a pedepsi pe fratele nostru nici decum Domnul ș'au propus a face El singur aceasta. El ne spune că noi nu suntem în stare a judeca unul gradul de slăbiciune a celuiialt după corp, și prin urmare nu ar putea judeca cu răspunsabilitate după cum Domnul ar judeca drept. A noastră e a erta nu a pedepsi. Privilegiul nostru e să căutăm a opri vătămarea care ni s'au făcut; dar noi nu avem a executa o pedeapsă pentru întâmplările din trecut.

Intreaga lecție din Matei 18: 15-17 e spre efectul (resultatului) de a ne sili astfel de a câștiga iubirea fratelui și al opri de a ne mai vătâma. Dacă rușinăm făcând așa în aceeași măsură noi îl recâștigăm iară ca pe fratele nostru, noi trecem cu vederea toate. Nu e cugetul atunci, că fratele să fie adus înaintea Bisericii de a fi pedepsit; ci numai pentru cel din urmă recurs de scăpare el să

fie adus înaintea adunării pentru muștrare, pentru corectare pentru ca ei să vadă rătăciră conducerii sale și să încete de a mai rătăci și a face fratelui spre a se îndrepta pe cale bună, nu al da pe față, nu al vătâma, nu al pedepsi; pentru că Domnul zice "a mea este resbunarea."—Romani 12: 19-21.

În armonie cu Scriptura ceea ce Biserica ar putea mai mult face ar fi că după ce s'au sîrguit înzădar spre al face pe fratele ca să se întoarcă și să se reformeze, și rămânând toate zădarnice, să se tragă de la el societatea sau împărțășirea de frățietate până când el de bună voie va rosti din bună voința sa că el voește a face drept și bine. Și apoi după aceea poate fi primit eară în societatea sau împărțășirea frățiască.

Chiar dacă am trata un timp pe fratele ca "pe un păgân și vameș" nu semnifică pentru el vătămare, al pedepsi, al face de răs, al expune sau al face de rușine înaintea lumii. Noi nu avem voie a face nici un lucru de acestea nici la păgâni sau la vameș. La timp cuvenit fratele eară va fi tratat cu bunătate, și pe o cale pretenoasă în care ar fi cuvințios pentru noi a trata pe ori ce păgân sau vameș, reținând drepturile sau privilegiile speciale de urmări sau ocașuni de voturi cari aparțin la Biserica ca la o clasă deosebită de lume. W. P. 69-1919.

La ori ce pași să fie luată silința în contra

Continuare din "Studii în Scripturii" Volumul V-lea, Cap. 8.

Scriptura vorbește despre spiritul care lucră în lume în contra Spiritului Sfânt ca "Spiritul lui Anti-Christ"—Spiritul sau indemnul care ese împotrivoare lui Christos. Mai întâi, dorește a-l nega de tot, și a contrazice că El nici odată n'a venit în lume; și dacă nu reușește pe această cale, atunci pretinde că Isus a fost numai un om, păcătos; apoi dacă aceste indemnuri ar fi nedovedite, va fi pretins că El cu toate n'a isprăvit nimic, sau că El a fost numai un exemplu,

INFLUENȚA SFÂNTĂ ȘI NE-SFÂNTĂ ÎN LUPTĂ.

§ 2. Perfecțiunile de caracter a Lui Dumnezeu sunt principiurile pentru sfințenie și dreptate și adevăr pentru toate creaturile Sale. Ori ce lucru sau creaură care e împotrivoare sau nu e în deplină unire cu principiurile e ne-sfânt, ne-adevărat, ne-drept. Aceste influențe sunt încredințate lui Satana pentru că el e vrășmașul de căpetenie a Lui Dumnezeu și a fost cel dintâi resculător contra dreptății—incepătorul rătăcirii, "părintele mincinoșilor" și înșălăciunelor. Dar noi trebuie să deosebim între ființele spiritului rău și influențele spiritului rău chiar după cum facem deosebire între ființele Spiritului Sfânt și influențele sale. Pretinderea de evoluție printre poporul educat care neglijează Biblia (așa numiți critici înalți), cari neagă personalitatea lui Satana și însoțitele spirite nelegiuite în locuri înalte (Efeseni 6:12), și pretind că nu este vre-o influență rea, și că omul e susținut numai de ignoranța lui cu direcția lui rea dela bunurile și calitățile sale, și alții au înaintat mai departe (în rătăcire), chiar din cei mai înalți educați (în neadevăr) împodobiți cu filosofii (falsе), și au ajuns la o încheere că nu este Dumnezeu personal ci numai influențe bune cari ei Pretind că să află în om și cari gradual s'au dezvoltă spre perfecțiune.

188. § 1. Dar pe când noi punem atențiunea la sfatul Lui Dumnezeu, și Cuvîntul Său care A-

și nu un Mântuitor. De când ne împărțășim prin Scripturi a cerca a proba spiritele (învățăturile cari ni se presintă nouă, cari pretind a fi dela Spiritul Adevărului.) Noi trebuie să le cercăm, nu numai prin ivirea lor pe din afară și pretinderile, ci prin Cuvîntul Lui Dumnezeu. "Iubiților nu credeți la ori ce spirit, ci cereați spiritele de sunt dela Dumnezeu... și cunostați Spiritele Adevărului și spiritele rătăcirii."—1 Ioan 4:1, 6.

postol ne asigurază că e în stare a ne înțelepți spre mântuire, și am aflat că conține o fântână de viață, lumina și Spiritul Sfânt a Adevărului cu care teoriile și luminile omenești nu pot fi asemănate. Cuvîntul Lui Dumnezeu ne arată că Dumnezeu e un Spirit Sfânt (o ființă), și că (influența) Spiritului Sfânt totdeauna e exercizată în omenime cu dreptate, și toți cari sunt în unire cu Dumnezeu și Ispășirea cu El trebuie să aibă sfințeniei Sale; — Unicul Fiu Născut în care locuște deplinitatea Spiritului Divin;—sfinții ingeri cari n'au altă voie decât a Părintelui voie sau Spirit; —Biserica dintre oameni care oare câtă măsură din mintea sau Spiritul Capului lor (alt cum dacă nu sunt ai Săi) și cari caută a fi tot mai mult umpluți cu Spiritul de sfințenie și a înlătura toate indemnurile și influențele ne-sfinte. De-ase-menea Cuvîntul Domnului ne învață că Satana e un Spirit (o ființă) și are un spirit ne-sfânt, minte și indemn și exercizează un spirit și influență ne-sfânt prin felurite canale și agenții.* Ingerii căzuți deasemenea sunt ființe spirituale, au căzut perzând spiritul de sfințenie și supunere Lui Dumnezeu și principiurile dreptății, și acum sunt ființe de un spirit și indemn ne-sfânt, și exercizează o influență sau spirit după cum au ocașune. Și lumea căzută prin Adam, a devenit Impărăție și deplină în Spiritul Părintelui și a servi a păcatului: unele păcate voluntare pentru plăcerile păcatului: alți însă fără de voie, totuși

"simtind și dorind după Dumnezeu," cari au fost orbiți și înșelați de către adversariul, și stăpâniți de Spiritul răătăcirii.

189. § 1. Omenimea—mințile sau "inimile" oamenilor—este câmpul de luptă în care Spiritul Sfânt de lumină, iubire, dreptate, adevăr, sfințenie, Spiritul Lui Iehova și a Fiului Său rescumpărătorul omului, combate spiritele a lui Satana, păcatul și întunecimea, nedreptatea, ura, pizma, răutatea, etc. vânđuți prin păcat, prin părinții noștri cei dintâi, Adam și familia sa au devenit "sclavii păcatului" "prin neascultare," prin slăbiciunile moștenite. (Romani 5:12, 21; 6:16-23; 7: 14; 8: 20, 21. In aceste condiții de captivitate ei au fost orbiți de dumnezeul (prințul) lumii acesteia rea din prezent (aducând condiții rele) care le pune înaintea minții ca bune, și întunecime în loc de lumină (2 Corinteni 4: 4; Efes. 6: 12; Isaia. 5: 20, și astfel stricând majoritatea, înduplecându-șor a face rău și greu a face bine, și având aranjate toate avantajurile în timpul prezent pe partea răului și făcând cu neputință a ajuge acestea decât prin conformarea la spiritul său nesfânt, care e spiritul lumii; el are stăpânire pretulindenea, stăpânește popoarele prin ignoranță, al doilea, printre cei mai inteligenți prin mândrie, egoism, etc. 5

§ 2. Lupta n'a început până la venirea Domnului întâi pentru că Spiritul Adevărului a venit mai întâi preste Domnul Isus și la Rusalii peste Biserica. Lumea era întunecoasă când Domnul s'a ivit plin de Spiritul Lui Dumnezeu, lumina Divină a Adevărului, care l'au compus a fi "Lumina lumii"; și de odată lupta a început; Lumina cea adevărată Spiritul Sfânt, de la Rusalii, fiind reprezentată, nu de către bisericile nominale, ci de către adevărații membri a Corpului lui Cristos, primitori de Spiritul Sfânt a Capului lor lupta n'a putut critica mai degrabă că niminea dintre oameni (toți fiind păcătoși) n'au putut fi canale a Spiritului Lui Dumnezeu, reprezentații Lui—ambasadori pentru dreptate și Adevăr, soldați a crucii. Ispășirea pentru păcatele omului a trebuit a fi făcută mai înainte de a fi vre-o misiune pentru Spiritul Sfânt de a performa—inainte de ce ar fi ceva pentru ce să se lupte. Omenimea a fost peļopsită la moarte—spre nimicire eternă, ca vrășmași a dreptății: de ce să te lupti pentru cei judecați? De ce să te ostenești a influența dacă nu e speranță pentru resplată pentru sfortări? Chiar pentru aceea rescumpărarea a venit mai întâi și a fost un rezultat de primire a acelei rescumpărări de către Părintele pentru că Spiritul Sfânt a fost dăruit celor adoptați în familia Sa ca fii prin Christos.

190. § 1. Dar unii pot observa că de când lupta a început, să pare a fi în contra Spiritului Sfânt și pe partea spiritului rău;—pe când servii păcatului astăzi natural s'au înmulțit în populație și sunt cu mult mai numeroși decât au fost când lupta s'a început, și să tot înmulțesc mai mult decât creștinătatea nominală, cu toate că lupta e în progres de nouăsprezece sute de ani.

190 § 2. Mai departe spiritul răului, afără de legei a răătăcirii a isbutit în contra Spiritului Sfânt la crucificarea Domnului; și încă și în contra tuturor membrilor Lui Cristos, prezentându-i fals, și trătindu-i rău în felurite chipuri după

timp și împrejurări. Impotriva acestor atacuri a spiritului rău și a servilor săi asupra Spiritului Sfânt și a credincioșilor e tot acela—care ruinează influența Spiritului Adevărului; și face ceea ce e sfânt să apară ne—sfânt, ceea ce e iubit și curat să apară egoist și necurat, să pună întuneric în loc de lumină. Servii ne-sfințeniei nu recunosc ce fac; ei sunt amețiți de spiritul reului, Spiritul urei, a răutății pizme și certe care îi orbește în cât ei nu "știu ce fac," și adese-ori e învederat, că ei într'adevăr eugetă că fac un serviciu Lui "Dumnezeu." Pentru ce această defăimare asupra Spiritului Sfânt? Fi-va totdeauna astfel?

191. § 1. Noi respondem că această defăimare încontra Spiritului Sfințeniei e numai ce să pare a fi însă în fapt nu e una actuală. În fapt Spiritual Sfințeniei a fost învingător în tot deauna decând lupta a început. Misiunea ei a fost completată indoit.

(1) A avut fi în poporul Domnului după măsura lor de consacrare și zel către Dumnezeu și dreptatea Lui, și din pricina că puterea spiritului a lumii a întrecut a fost spre a'i proba a le cere caracterul, condițiile prezente sunt astfel că ori cine ar voi a trăii cu temere de Dumnezeu persecutați vor fi întâmpul present trebuie suferit persecuție—trebuie să te invoești a suferi ori ce vorbiri de rele în contră trebuie primit, și încă a te primi cu liniște, după cum Invățătorul a făcut, continuând în credință ori și cum credincios Domnului și cauzei Sale pentru ori și cât l'ar costa—socotinduși scumpele lor vieți—2 Timot. 3: 12; Matei 5: 11; 1 Petru 2: 23; Fapte 20: 24.

(2) Lumina Spiritului Sfințeniei între poporul Lui Dumnezeu a avut a lumina în lume nu că doară au avut a atrage pe toți orbiți de spiritul răutăcios a adversarului. A avut a lumina în întuneric muștrând păcatul—mărturisind în contra nedreptății; deșteptând conștiința chiar și a orbilor spre o recunoștință de responsabilitate către Dumnezeu și a considera o zi pentru viitor. Astfel Domnul învățând pe urmași Săi după primirea Spiritului Sfânt ei vor fi martiri a Adevărului privity toate națiunile,—ori că vor asculta ori că vor respinge.

§ 3. Spiritul Sfânt a triumfat în amândouă scopurile pentru care a fost trimis. A ales o "turmă mică" credincioasă de "învingători," următori în calea dreptății—Isus Capitanul și compania Lui de soldați credincioși, toți fiind consacrați "chiar resplată a Impărăției le va fi dată curând—după ce cel din urmă membru va fi fost cercat și făcut deșăvârșit prin suferințe pentru dreptate. Au triumfat în privința mărturisirei Adevărului printre popoare în lume.

Domnul nostru Isus a prezis rezultatul despre mărturisire că va convinge Lumea de păcat, despre dreptate și despre venirea zilei de judecată dreaptă resplătire, potrivit cu măsura de lumină dreaptă resplătire, potrivit cu măsura de lumină ce au avut'o fiecare păcătos.

192. § 1. Aceasta mărturisire a mers departe și aproape și astăzi lumea ca întregă are aceste trei articole pe care Spiritul Sfințeniei le au pus înaintea lumii—păcatul dreptatea și judecata. Adevăr că lumea n'are idei clare și corecte despre dreptate, nici despre păcat nici nu înțelege caracterul și scopul judecății viitoare—nici că va fi o zi de o mie ani nici nu înțeleg lumea clar chemarea

Bisericii în decursul acestei Vârste, spre a scăpa de a fi judecați cu ei a deveni judecătorii ei prin sacrificarea de sine voluntar de interesele pământești pentru dreptate urmând în urmele Mântuitorului. Nu e de lipsă pentru lume acum a cunoaște împrejurări—nici nu ei nu le pot discerne. Acestea sunt dintre "lucrurile afunde a Lui Dumnezeu," cari nimenea nu le poate apleta decât acei din inimă ascultători cătră chemarea D-lui la dreptate, consacându-se pe ei înșiși și primese Spiritul Părintelui și ca fii astfel făcuți a cunoaște amănuntele Planului Divin.—I Corin. 2: 10, 11.

192. § 2. Respons la întrebare va fi tot deauna astfel? Noi răspundem, Nu. Cât decurând în această Vârste "Turma Mică" va fi dezvoltată, chemați a fi împreună moștenitori cu Christos, va înceta Ceea-laltă lucrare a Spiritului Lui Iehova ori putere, va fi stabilirea Impărăției și cu stabilirea ei lucrarea Spiritului Sfânt va fi pe toată linia Impărăției—stabilind judecată și dreptate pe pământ. Va fi așezată judecată în linie și dreptate în cumpănă, și nedreptatea și însălcăciunea de ori ce fel va da loc la cunoștiință de Adevăr. Și în loc de a mărturisi lumea că o "judecată va veni; li să va mărturisi că judecata a început și că fie care fără de lege va primi numai decât o dreaptă respăță de pedepsă. În loc de a mărturisi și la biserică, "nu judecați înainte de timp," va fi din contră marturisit că ei sunt instrumentele Lui Dumnezeu cari cu Deosebire a fost aleși să judece lumea cu o judecată dreaptă. În locul acestor în armonie cu Dumnezeu și au Spiritul dreptății, și a Adevărului sunt ceruți a suferi pentru dreptate și vor fi încoronăți ca Regi și preoți a dreptății, și însărcinați fiind a governa peste lume pentru a o binecuvânta și restatornică spre perfecție spre dreptate, și "tăierea dela viață," în "distrucție eternă," cari de bună voie vor respinge ocaziunile și binecuvântările zilei, dar judecată care a fost pregătită de iubirea Lui Dumnezeu prin prețul de rescumpărare dat de Domnul nostru Iesus Christos. Astfel Marele Iehova și Spiritul Său de sfințenie și toți acei cari să alătură cu El în fine vor triumfa, și păcatul Satana și spiritul reului vor fi nimicite pentru etern și nu va mai fi blăstăm.—Isaia 28: 17; 2 Tesolonie 1: 9; 1 Cor. 4: 5; 6: 2; Faptele. 3: 23; Apocalips 22: 3.

LUPTE SPIRITUALE INTRE SFINȚI ȘI AFARĂ DE SFINȚI.

193. § 1. Noi am considerat lupta ca și una întreagă: să aruncăm o privire la unele din părțile ei din prezent. Pe când poate fi considerat că conflictul Bisericii ori și cum nu e un conflict individual cu păcatul. Cu toate Bisericile va eși învingătoare, și va fi compusă numai de învingători individuali. Și după cum învingerea în Biserică e învingerea Spiritului Sfânt a Lui Dumnezeu, putere sau influență în contra spiritului reu, a nedreptății, tot acela Spirit e în fiecare sfânt.

§ 2. Majoritatea poporului creștinesc (nominal), cuprinzând în sine și pe acei așa numiți "luptători de spirite," "sanctificați," (etc.), știu puțin despre lupta adevărată și învingerea, pentru că majoritatea n'a făcut nici odată o consacrare cuvințioasă, și nici odată n'a primit Spiritul Adevărului. Uni s'au consacrat la o sectă, și a primit un-

spirit sectarian de a iubi secta, spre ase devota la aceea sectă, a să sacrifica și spre a servi la sectă, etc. Alți au recunoscut unul sau mai multe principii morale și nu s'au consacrat spre a vătămă aceste moralități: acestea au primit spiritul moral, un Spirit de sine mulțămitor, un spirit drept de sine. Alți s'au deosebit afară întrebandu-se cui să se închine și acui spirit primese ei—de exemplu alți pacinic și deplin îndestulați când au ajuns la o măsură bună de linește și spiritul ei. Alți să consecreză să lucreze pentru Isus și să mulțămesc numai cu o mișcare de a așăța: dar aceea nu avea a face fel de lucru e, așa că nu e văzut sau descoperit că ei servesc lui Satana și așa că este destul servicii de felul acela și ei au lucrul cel mai prim: rezultatele nu sunt așa multe după cum ei caută a face, și apoi ei sunt de tot liniștiți de a "bate aerul," sperind în fine că vor afla că ei n'au făcut multă vătămă. Pentru a lua timp și a studia cuvintul Lui Dumnezeu și a se asigura despre lucrătorul ce'l caută Dumnezeu și felul de lucru ce'l dorește a fi făcut, pentru ei aceasta ar fi o vătămă pentru a lor de consacrare—pentru că ei s'au consacrat a lucra și sunt îndestulați când li apucă frigurile într'o mișcare oare care. Alți mai cuminte, dar cu toate nu mai cuminte să consecreză la un servicii particular pentru Dumnezeu și pentru om serviciul pe care ei cugetă că-i mai de lipsă. Dacă ei să consecreză la lucru de "cumpătare," ei primese spiritul lucrului aceluia și au binecuvântarea care reușește cu el. Sau dacă el s'au consacrat la un lucru de reformă socială apoi primeste spiritul reformei socială și binecuvântarea ei.

194 § 1. Toate aceste consacărări, și spirite sau indemnuri rezultatoare, au o influență bună cât și una rea. Ori cari din acestea consacărări e cu mult mai bune decât o consecrare de sine la rău și la spirite rele și de și deserte. Ori cari din ele sunt mai bune decât o consacrare de sine numai cu iubire de sine. Ori cari din ele sunt mai bune decât una pentru nici un scop consacrată pentru nimica. Dar nici una din acestea nu să poate așa-măna cu aceea arătată în Scripturi și exemplificată în Domnul nostru Iesus Christos, Mântuitorul lumii, înainte mergătorul Corpului Său Biserica. Aceasta, e adevărata consacrare, singură aduce spiritul Sfânt în inimă. Spiritul Adevărului, pe care lumea nu'l poate primi.

195. § 1. Această cuvenită consacrare să deosebește de toate cele-lalte. Are numai un dulap la care să pleacă: să pleacă la voia Lui Iehova, predându-se pre sine și voia sa un sacrificiu viu bineplăcut pe altarul Domnului, un servicii înțelept. Care nu-i face nici o restrângere sau oprire. Ci limbajul preotului mare e că fiecare membră dela "preoțimea regală;" Eu nu am venit să fac voia mea, ci voia celui ce m'a trimes." "În volumul cărței este scris despre mine, Doamne am venit să fac voia Ta o Dumnezeu". uni ca aceștea sunt părtași la Spiritul Domnului.

195 § 2. Acei cari sau consacrat voia lor și au primit sincer Cuvântul și voia Lui Dumnezeu, prin Christos sunt cerești au o minte spirituală. Aceștea sunt transformați, cu totul deosebiți de ceea ce au fost mai înainte așa că ei sunt numiți Creaturi Nouă, și acest nume nici nu ar fi nepotrivit pentru dânși și dacă nu ar semnifica nimic mai mult decât schimbarea cu totul a inimei lor.

Dar însemnează mai mult, însemnează că acestea cari au fost acum aleși din lume prin Spiritul Sfânt a Adevărului și cari să apropie de Dumnezeu pe calea nouă și vie care a fost deschisă prin marele sacrificiu pentru păcate e adevărata concepere a Creaturilor Nouă, Acărora perfecție la natura Divină au așteptat numai până la înviere la sfârșitul acestei vârstă după îndeplinirea condițiilor întregi prin credincioșia lor ca Creatură Nouă prin conducerea Spiritului Sfânt.

§ 3. Ori cum, această Creațiune Nouă mentală, sau minte transformată, Conceputul Creaturii Nouă, care va ajunge întreaga la înviere, e încă în corp omenesc, și astfel Apostolul zice despre aceasta clasă, "Noi avem această comoară (mintea nouă, natura nouă) în vase de lut." (2 Corinteni 4: 7.) vorbind despre același ne asigură că dacă corturile noastre pământești vor fi desființate, sacrificate în moarte în Christos, noi cu toate vom avea o clădire dela Dumnezeu, o casă nouă, un corp glorios în armonie locuință potrivită pentru mintea nouă și spiritul ei de sfințenie (2 Corint. 5: 1.) dacă noi suntem dintre învingătorii credincioși cari continuază până la sfârșitul călătoriei pe calea strămtă, a urma în urnele Capitanului nostru.

196. § 1. Cuvântul Sfânt e derivat din cuvântul întreg și semnifică întregime; apoi Spiritul Sfânt e un Spirit întreg sau complet. Și aceasta vedem fără a ne minuna că acei cari au primit Spiritul Sfânt sau întregul Spirit într-o bună măsură sunt rotunziți pe de toate părțile caracterului lor—mai bine cumpăniți în judecățile lor—ei au "Spiritul unei minți sănătoasă," ori cum spiritul orbitor a lumii ar putea declara despre ei, "Tu ai demon și ești sumeți;" pentru că ei trăiesc și lucrează spre a lua parte la lucruri nevăzute, eterne în ceruri.—2 Timotei 1: 7; Ioan 10: 20; 6: 27.

§ 2. Considerare individuală, unul din cei mai serioși vrăjmași a celor ce sunt concepuți spre sfințenie prin Spirit din sfatul și promisiunile Divine, e spiritul rău a fricii. Ne ar convinge pe noi pe deplin că doar ar fi ceva greș: că doar Dumnezeu n'ar fi inspirat aceste minunate promisiuni prețioase, ori că doar ele nu sunt pentru noi, din oarecare princip, și nu le am dobândi. Toți din poporul Domnului pot să fie atacați de acest spirit fals de îndoială și frică—uni mai mulți și alți mai puțin cu stăruință, și toți au lipsă a lupta cu curaj, aceste spirite rele și a le nimici cari în fine pot omorâ fructele Spiritului Sfânt, și a potoli scoțându-le de tot din noi.

§ 3. Încă "spiritul temerei" nu e dumnezesc spiritul nici un diavol, spiritul cari au intrat în inimile noastre: ci e simplu o influență mentală la fiecare ființă omenească căzută cu minte degradată E concepută de recunoștiințe de neperfectii personale și nevrednicie de haruri Divine. Venitul contrar la spiritul de frică e Spiritul Sfânt a Adevărului, și instrucțiile primite și ținute în deplină asigurare de credință. Spiritul Adevărului ne învață că sunt multe și bune pricini de întreținere pentru spiritul fricii sau temerei; dar pe când aceste pricini nu mai există de cât am intrat în Christos ca Creaturi Nouă. Ne arată că suntem înălțurați dela slăbiciunile noastre cele fără de voe la Ispășirea cea mare în-

deplinită prin Domnul nostru Isus Christos, și ne citează la cuvintele inspiratului Apostol:

197. § 1. Dacă Dumnezeu e pentru noi cine poate fi contra noastră. Cel ce nu a cruțat pe Unicul Său Fiu, ci l-a dat pentru noi toți, cum nu ne va dărui împreună cu El toate. Cine va pără pe aleși Lui Dumnezeu? Oare nu e Dumnezeu cel ce îndreptățește? Cine-i va condamna? Christos cel ce a murit, mai mult cel ce a înviat (plătind pedeapsa pentru ei înbunătățind neperfectiunile) cari șede dea dreapta Lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi?—Roma. 8: 31-34.

§ 2. Dacă "Spiritul de credință," unul din părțile "Spiritului Sfințeniei," "Spiritul Adevărului," astfel vine înainte și e primit și suportat de creatura Nouă, spre a face învingere spiritului de temere și e grabnic învins, și rezultă pace, bucurie, și încredere în Dumnezeu. Totuși, aceste lupte trebuie luptate la timp în ori ce experiență creștinească. Și cu adevărat, "spiritul temerei" poate fi făcut un serv prețios a creaturii nouă, însă nu poate fi suferit ca învățător, nici ca un pretin sau locuitor a inimii. Fă'l un căne îngrijitor alun-gându-l afară în cozină dela ușa inimii, și va servi spre un scop foarte bun a trage atențiune despre hoți și furi cari să aproape ne'ncetat a ne fura comorile sfințeniei, bucuriei, păcii, iubirei, și societatea cu Părintele și cu frații. După cum A-tolul zice, "să ne temem" de atacurile din afară după ce am primit tot dreptul cu Dumnezeu fiind că am aruncat toate influențele cele împotrivoare primind Spiritul Sfânt în inimile noastre. Deci să ne temem ca acei ce sunt gata a întimpina pe Mirele, în dimineața timpurie (a Milineului) ori care diatre noi fiind învinsi de un spirit de lenevie, un spirit de neglijență, de un spirit de somn, asemenea "fecioarelor neînțelepte," și fiind nepregătiți pentru întâmplările ce au să urmeze—"nunta"—pentru care toate pregătirile noastre au fost făcute.

198. § 1. Deci să ne amitim, că ori și cum de folositor ar fi un spirit de temere tot nu ar fi dela Dumnezeu nici odată nu trebuie să fie primit în castelul inimii creștinului, care trebuie pe deplin dată în ocuparea feluritelor membre a familiei Spiritului Sfânt—iubirea, bucuria, pacea, ect. Pentru că iubirea perfectă scoate afară frica precum și pe celelalte membre a familiei spiritului necurat—mânia, nelegiurea, ura, pisma, temerea, neindestularea, mândria, poftele lumesti, etc. Apostolul declară—"Dumnezeu nu ne a dat spiritul de temere; ci Spiritul de putere supra omenesc a iubirei—și a unei minți sănătoasă."—2 Timotei 1: 7.

§ 2. Câte odată atacurile vin din dărăt și nu din front—frica de prieteni, temerea de lume, etc, ne învoirea a baza pe Dumnezeu pentru alți cu toate voitor a baza numai pentru unul singur. Acesta e deasemenea un lucru serios pentru că acesta scoate afară mult Spiritul păcii și a bucuriei și directează rău virtuțile spiritului de frică zice, e o mare greșală a crede că Isus a murit pentru toți; și e o mare presupunere că toți unul după altul vor primi binecuvântări și ocașuni pentru viața, ca rezultat a rescumpărării. Sau dacă frica va lipsi a ne învinge, apoi soții ei cei răi "spiritul rătăcirii ai" căuta să ne rătăcească în di-

rectii contrare a crede in mântuire univeraslă la viața vecinică, propunând mândria pe partea Lui Dumnezeu, care l'ar putea împedeca de a nu nimici pe cei ce de bună voe nelegiuesc.

§ 3. "Spiritul rătăcirii" sa încrede în sine a fi mai înțelept decât Cuvântul Lui Dumnezeu, și propune că împrejurările omenești să judece pe Dumnezeu după principurile ei, în loc a'și corecta principurile sale prin Cuvântul și descoperirile Divine. Astfel în felurite căi, spiritul rătăcirii, Spiritul temerei, spiritul sclăvei cari sunt toate elemente a Adversarului, spiritul necurat, mințește la adevăririle Spiritului Adevărului, ca-
te declară că "Christos Isus din mila Lui Dumnezeu a gustat moartea pentru fiecare om," și că fericitele ocațiuni de binecuvântare de a veni în armonie cu Dumnezeu, sub condițiunile Legământului Nou, vor fi intinse la fiecare creatură; și când fiecare va fi adusă la o deplină cunoștință a Adevărului va fi judecat prin aceea, și dovedit spre viața vecinică, ori va fi condamnat la nimicire vecinică, moartea a două. "Prin aceasta noi deosebim Spiritul Adevărului de spiritul rătăcirii."—1 Ioan 4: 5; Fapte. 3: 23. ?

199. §1. Spiritul Lui Dumnezeu, Spiritul desfințenței, e un Spirit de bucurie și pace în toți cari îl primesc—în măsura după cum vin în unire cu Părintele Cerese și cu Mântuitorul, care are tot aceea minte sau îndemn. Spiritul Lui Dumnezeu conduce la credință în promisiunile Lui Dumnezeu; spiritul rătăcirii conduce în direcție contrară, la necredință în promisiunile Lui Dumnezeu. Și la speculații omenești, crezuri și asupriri—spre a crede lucruri de care Dumnezeu n'a vorbit, și cari sunt neînțelepte pentru acei ce au "Spiritul unei minți sănătoasă." Spiritul Adevărului duce spre activitate și energie în cauza Divină, prețuind privilegiul de a fi împreună lucrător cu Dumnezeu până, la oare care intindere; Spiritul rătăcirii, e din contră un "spirit de somn" și neglijență pentru lucrurile pământesti, —neligenți pentru Biserica și legământul ei de iubire, și neligență pentru organizațiunile omenești și legătura lor de credință.—Romani 11:8.

SPIRITUL CARE POFTEȘTE GELOSIE.

§ 2. După cum deja am notat, fii consacrați a lui Dumnezeu concepuți de Spirit ca "Creaturi Nouă" în present sunt ființe duale; ființă nouă nefiind încă deplin dezvoltată, încă ne "născută, și încă ne având corp potrivit, locuiește în corpul vechi de carne care e recunoscut ca mort:—care e cuprins de voia cea nouă spre al folosi a să servi în decursul dezvoltării sale. (Dar ori cum aceasta nu să înțelege că Creștinul e din două naturi pentru-că așa un cuget a fi contrar la știința scripturei Spiritul nou, mintea lui Christos, îndemnul sfânt recunoscute numai la Dumnezeu, și deasemenea să fie recunoscută la "Frații sfinți, părtași la chemarea cerească." totuși între îndemnul conceput prin cuvântul Lui Dumnezeu și voia vechi, spiritul sau îndemnul cărnei căzută. Câte odată în Scripturi voia contrară sau îndemnul cărnei noastră e vorbit ca și spiritul nostru, după cum cetim, "Nu cugetați că Scripturile vorbesc înșeșert, spiritul care locuiește în noi (în carnea noastră nu e ceva perfect) dorește spre pizmă? Iacob 4: 5.

200. §1. Spiritul face o Creatură Nouă concepută de iubirea Spiritului sfânt, nu

poștește; după cum e scris; "iubirei nu pismuete, nu să îngâmfă, etc." (1 Cor. 13:4). Ori când aflăm spiritul de pizmă, de ură, ceartă sau onoare deșartă în ori ce măsură în afaceri să ne stăpânim în cuvinte și fapte cât și în cuget, e un semn sigur că spiritul nostru cel rău din trecut au dobândit o învingere asupra noastră ca Creatură Nouă. Și gradual după cum putem și punem în lături toate acestea și ne umplem cu elementele frățești, iubire—noi creștem în asemănarea Lui Christos care este chipul Părintelui—în aceasta măsură fiind umpluți cu Spiritul Sfânt. Nu umpluți cu o persoană spirit, ci umpluți cu spirit influentă sau voia persoanei, chiar a Părintelui nostru Iehova—Acelaș Spirit care a fost în unicul Său Fiu.

§ 2. Apostolul Pavel scrie cu privire la aceeaș luptă între Spirit, îndemn sau minte a cărnei noastre și a Spiritului nou, îndemnu sau minte, la care noi am fost renăscuți. Inșă El desbate subiectul dela punctul de vedere recunoscut—că cu toată carnea noastră nu suntem noi ei vrăjmașul Nouă și Spiritul Sfânt Spiritul nostru sau îndemn. El zice:—"Aceasta eu vă zic, umblați în Spirit și nu veți implini poftele cărnei, pentru că carnea poștește în contra Spiritului, și Spiritul în contra cărnei; și acestea sunt contrari unul la altul: așa voi (Creaturi Nouă) nu puteți face ce voți — împotrivirea continuă și înșălăciunea cărnei care e o pedecă la poftele perfecte, totuș prin mila Lui Dumnezeu aceasta nu ne împedecă pe noi de a fi primiți la Dumnezeu ca "Creaturi Nouă," acărur inimii; spirite, bunăvoință, sunt sfinte și primite de Părintele prin Iubitul Său Fiu.—Galateni 5:16,17.

INVĂȚAT DE DUMNEZEU PRIN SPIRIT.

201. § 1. Din ceea ce am învățat cu privire la despre Spiritul Domnului, și despre lucrarea sa asupra poporului Său prin influența Sa de iluminare în mințile lor, și înlăturarea rătăcirii, și iluminarea din Cuvântul dăndule Adevăr viu, noi suntem pregătiți a înțalege și a prețui cuvintele Apostolului; "Ce ochi nu a văzut, nici ureche n'a auzit, nici nu a intrat în inima omului (omul natural), lucrurile pre cari Dumnezeu le a pregătit pentru cei ce'l iubesc. Dar Dumnezeu ne au descoperit nouă prin Spiritul Său; pentru că Spiritul cercă toate, da chiar și adâncurile Lui Dumnezeu (1 Corint 2:9,10). Adecă supunându-ne voia noastră Domnului ca noi să putem fi învățați de El, și să umblăm pe calea Lui, noi am venit în armonie cu voia Lui, în minte și spirit; și suntem pregătiți din acest punct de vedere nou —punctul de vedere a unei minți nouă, bine îndreptat—a vedea toate la lumină nouă — toate ne devin nouă. Mintea nouă, voia nouă numai decât ne face a cerceta în afuzimele Lui Dumnezeu, a studia Cuvântul Lui Dumnezeu ca noi să știm și să facem voia Lui, ca fii ascultători. Având mintea sau Spiritul Părintelui nostru, noi vom lua seamă la instrucția Sa, în ori ce amănunt, și vom încerca a umbla în armoni cu El "Căci cine dintre oameni știe ale omului (mintea, voia, planul;) decât numai spiritul (mintea) omului, care este întrânsul? Așa și ale Lui Dumnezeu nimenea dintre oameni n ule știe decât numai Spiritul Lui Dumnezeu.

2: 11). Adecă precum nici un om nu știe mintea și planul altuia, decât numai dacă să descopere,

asa nimea nu poate înțelege mintea Divină și Planul, afară decât celui care vine în armonie cu mintea Divină—primind Spiritul Sfânt.

202. § 1. "Acum am primit Spiritul (mintea, indemnul sau voia) Lui, ca noi să putem ști lucrurile cari ni s'au dăruit dela Dumnezeu.....Insa omul natural nu primește cele dela Dumnezeu, pentru că îi sunt nebunie, nici nu le poate cunoaște pentru că să descern spiritualmint. "Ele sunt înțelese numai de acei cari au Spiritul Său sau mintea lui Dumnezeu, Spiritul Adevărului. Uni ca acestea toți trebuie să aibă indemnul în unire cu dreptatea și adevărul, pe atâta pe cât ei înțeleg aceste principuri, și trebuie să caute după mintea dela Dumnezeu, voia Lui Dumnezeu, și a avea tot mai mult din Spiritul Său, indemn.

Așa fii sunt din ce în ce umpluți cu Spiritul Adevărului, și Spirit de ascultare către El. Da ei nu dobândesc aceste condițiuni dacă asemenea cele spirituale cu cele naturale, după cum omul natural e indemnăt a face, ci prin a urma sfatul Divin și asemănând cele Spirituale cu cele spirituale (1 Cor. 2: 13). "Cel spiritual (care a primit minte sfântă sau spirit) judecă (el e vrednic a înțelege și a socoti cuvințios cele omenesti cât și cele spirituale în lumina Planului Divin), și el nu e judecat de nimenea". Nici un om natural nu poate înțelege s'au a judeca drept mișcările cari sunt conduse numai decât de o minte spirituală. "Creațura Nouă cari voioși sacrifică lucruri prețioase omului natural, pentru speranțe și prosperitate care, mai târziu, să par neadevărate și ne înțelepte. Apoi urmașii Domnului sunt "socotiți ca nebuni" de către cumiinții lumii, de acei ce au spiritul lumii.—1 Corint. 2: 12-16; 4: 10.

PARAKLETOS, MÂNGĂITORUL.

§ 2. Parakletos e tradus în Ioan 14: 16, 26; însă cuvântul de întrebuințare e folosit prin expresiunea cuvântului mângăiere (adecă a liniști, a pacifica) cu toate nu e cuvântul corect. Cuvântul adevărat e acela de ajutor, încurajare, întărire. Astfel promisiunea Domnului nostru să înțelege că Părintele va trimete Spiritul Său sfânt în numele Lui Isus și ca reprezentantul Lui Isus va fi în apropierea urmașilor Săi, un ajutori prezent la ori ce timp și lipsă—o putere sfântă prin care el va conduce și călăuză poporul Său, și învrednicii a "umbla în credință și nu prin vedere." Cu adevărat Domnul nostru ne au dat să înțelegem că toate serviciurile Spiritului Sfânt sunt serviciurile Sale, zicând, "Eu nu vă voi lăsa orfani, Eu iamă vin la voi (vers 18): El astfel asemănă Spiritul Sfânt în unire cu Sine. "Dacă cineva nu are Spiritul Lui Christos acela nu e al său"—și nu are pe parakletos. Ajutor Divin.

203. § 1. Puterea Lui Dumnezeu e cu întreaga Biserică, și fiecare își capătă partea sa de influență sfântă personal—prin legătură individuală cu canalurile Spiritului. Adevărul însuși e canalul central a Spiritului de Adevăr; dar toți acei cari sunt în strânsă legătură cu Adevărul și au Spiritul Lui sunt pân la o întindere de asemenea canalurile prin cari să adună; Spiritul și influențată pe alți.

§ 2. Puterea Spiritului Lui Dumnezeu e nevăzută la oameni: dar rezultatele îi sunt pipăite și

văzute. Această poate fi ilustrată prin curentul de electrică; e nevăzut dar la momentul, când carul e aranjat cu un motor potrivit atinge sârma cu mănunchiul ei sau cu "rotila" dela rudă, puterea să descopere la mișcarea caruli. Tot prin cel curent prin alt aranjament luminează carul, și tot prin acel curent să poate pregăti căldură de a încălzi carul și încă tot prin acel curent să poate prin oareș care mijlocire comunică pe telefon sau telegraf. Foarte acestea sunt B-cuvintări sub aranjamenturi favorabile, și încă să poate aranja influență de a negocia moarte: precum scaunul de electrică de a distruge. Așa Spiritul sfânt e energia Spirituală sau puterea Lui D-zeu—mișcă, luminează, încălzește și învață pe toți cari au condiții cuvinte în ei sunt aduși în legătură cu el prin canalurile Sale convenite și poate aduce moarte—moartea a doaua, tuturor păcătoșilor cari cu voia păcătuiesc cât de lipsă, apoi, ca fiecare din poporul Domnului să aibă cuvenită pregătire și adevărată legătură spre a putea fi umpluți cu Spirit și învredniciți spe lucruri bune!

204. § 1. Nimic cu referență la Spiritul Sfânt că alt Mângăitor, sau ajutor, sau întăritor dă de înțeles că Spiritul semnifică o altă Persoană o Treime de Dumnezeu. Legătura ne arată din contră că mângăierea sau întărirea este Spiritul Părintelui și al Fiului în versul 18 și 23 e referat ca și uni cari sunt în unire a conduce și a mângăia Biserica—prin Spirit. Astfel Domnul nostru declară. Iată Eu sunt cu voi totdeauna până la sfârșitul Vârstei prin Spiritul Sfânt, nu în carne.

§ 2. Deci să fie amintit că cuvintele EL, LUI INSUȘI întrebuințate ca referență la Parakletos. Cu egală cuvință ar putea fi tradus în alte limbi EA, EL, etc.

EL VA VA CONDUCE PE VOI ÎN TOT ADEVĂRUL.

204. § 3. Domnul nostru arată canalul prin care'i această putere alui Dumnezeu, "Spiritul adevărului,"care are a veni la poporul Său, zicind "cuvintele cari vi le vorbesc voaui sunt Spirit și viață." Adecă cuvintele deslușesc mintia, descopere, voia Spiritului Lui Dumnezeu. De când am aflat că avem lipsă a face o învingere, avem lipsă a studia Cuvântul Adevărului Să luăm seama Să nu uităm de însărcinaria dată Bisericilor de către Apostol, cari zilnic "cercetau Scripturile," precum și El însuș, încurajându-i zicând, "Să luăm seama la cele ce am auzit" cari ne asigură că "Cuvântul Lui Dumnezeu e în stare a pregăti pe omul Lui Dumnezeu pentru ori ce lucru bun." Să nu trecem cu auzul dela ceea ce ne face cunoscut cum că "noi avem mai sigur cuvântul poetic (despre descoperirea Divină) la care bine facem dacă luăm seama."—Ioan 5: 39; Fapte 17: 11 Ebrei 2: 1; 2 Timot 3: 17; 2 Petru 1: 19.

205. § 1 Promisiunea a fi umpluți cu Spiritul Sfânt sau minte dela Dumnezeu nu e numai la acei cari au Cuvântul Lui Dumnezeu, și numai la acei cari cetesc Cuvântul Lui Dumnezeu, ci și la acei cari îl caută cu nobilitate, cântând a înțelege, și cari înțeleg să fie binevoitori, și curioși a asculta. Dacă voim a fi umpluți cu Spiritul Lui Dumnezeu noi trebuie să bem cu abundență din fântâna Adevărului.—Cuvântul Său; și dacă vasele

noastre sunt neperfecte și curgătoare, e ușor a scăpa lucruri spirituale să alunece (Ebrei 2: 1;) în care caz spiritul lumii, ne ar cuprinde statornic, și umplea locul gol. Spiritul lumii folosește o apăsare puternică asupra fiilor Domnului, încercând a da afară Spiritul nou, mintea nouă îndemnul de sfințanie. Pentru aceea e foarte de lipsă ca poporul Lui Dumnezeu Creatura nouă să trăiască foarte aproape de fântâna Adevărului, de Domnul în strânsă legătură de Cuvântul său spre a nu fi învins Spiritul Lui Dumnezeu, și a fi umpluț cu Spiritul lumii.

205. §2. Să pare foarte de lipsă potrivit și înțelept totuși ca o cunoștință a Adevărului și a Scripturii importantă și cea mai de lipsă a avea, Spiritul Adevărului, ori cum unul poate avea multă cunoștință din cuvântul Lui Dumnezeu fără ca să aibă Spiritul Său. Spre a primi Spiritul Adevărului, preforma inima și mintea, și a lucra împreună cu voia Divină rostită în cuvântul Său. Aceste condiții pot fi dobândite numai pe o cale: mai întâi a primi pe Domnul Isus ca rescumpărătorul și îndreptătorul, și al doilea, conștientizarea pe noi sincer a căuta și a face voia Sa.

§3. Însă acest "Spiriț a Adevărului" acest "Spiriț Sfânt" sau minte în armonie cu Dumnezeu și dreptatea Lui, n'are a fi învăluită cu "darurile Spiritului." și nici cu "fructele Spiritului." de și aceste cresc și vin în poziție mai târziu, "fructele pacinice a dreptății" umilinta liniștea bunăvoirea, bunătatea de frați, iubirea. Spiritul Adevărul trebuie să fie al nostru mai naite de a putea noi produce așa neste fructe în zilele vieții noastre; și în unele timpuri de dezvoltare a fructelor naturale, de fel și gust bun durează mai mult timp decât cu celea-falte; dar fiecare să și amintească cuvintele Domnului, "În aceasta e mărit Părintele Meu, ca voi să aduceți mult fruct—asa veti fi ucenicii mei." Să ne amintim parabola cu Via, în care să reprezintă consacrații Săi ivățăcei. Despre aceasta El declară, "Ori care viță în Mine care aduce fruct Părintele o curățește, ca să aducă mai mult fruct, și care viță nu aduce fruct să taie și să aruncă în lături."—Ioan 15: 2.

206. §1. Credinciosul e o viață din momentul consacrației sale, și e un părtaș la sucul rădăcinii, nărtaș la Spiritul Sfânt, și încă nu să așteaptă de la el ca să producă toate fructele Spiritului momentan, nici a ajunge perfectia. Dovada dintăi e a deveni în Via-Bisericii care să fie asociată cu alte vite într'o legătură cu rădăcina și evidențele vieții. Al doilea au a să arăta muguri sau cărcei prin care să caută progres și trebuie a fi dobândit. Apoi vin frunzele sau mărturiile; și apoi ceea ce are a fi căutat sunt florile, și mai târziu fructul, e disperat și puțin la început, și acru; să cere timp a desvolta struguri copti și buni cari să aibă miros plăcut spre a fi primiți de marele Vier. "Așa sunt Fructele Spiritului" a lui Christos astentată în fiecare "vită" de Vie—în fiecare membră a Corpului lui Christos, Biserica. Decât numai în timpul convenit acest fruct a Spiritului—umilinta, nobilitate, liniște, bunătațe de frați, credință speranță iubire — să ivate viata va înceta de a fi considerată ca o vită, și ca "sugător" va fi înălăturat dela nutrire și privilegii.

§2. Noi deja am văzut "Darurile Spiritului" daruite la începutul Vârstei Evanghelice, pentru

stabilirea Bisericii, diferite de "fructele Spiritului." "Darurile" au fost împărțite prin punerea mâne-lor Apostolilor: ele veniau de la sine numai în unele cazuri după cum cetim în (Fapte 2:4;10:45;) Simeon Magul fiind botezat a primit un dar pentru sine, dar n'a putut împărți la alți pentru care a fost muștrat de Petru fiind că a vrut să cumpere pentru bani aceasta putere apostolică. (Fapte 8: 13-21.) În aceeaș asemănare Evanghelistul Filip ne face clar, chiar el care putea face "semne și minuni," nu putea împărți darurile Spiritului, ci era obligat a trimite după apostoli ca să facă aceasta pentru cei convertiți prin el. Toate acestea să unesc cu ce Apostolul Pavel zice că multe dintre daruri vor fi "desfînțate." Aceasta a avut a să întâmpla după moartea Apostolilor și acelor căror le au împărțit aceste "daruri" cari au murit de asămenea. Darurile de credință, iubire speranță cari apostolul declară că vor rămănea aceste nu au fost daruri de a săvâși minuni nici semne, ci pentru creștere aceste vor — "fructe" după cum el în alt loc le descrie.—1 Corint 13:8; Ioan 15:16.

207. §1. Printre darurile Spiritului Apostol deosebește.—(1) Apostoli, (2) Profeți, (3) Învățători. Cu toate darurile Apostolilor încă le avem între noi și acuma, pentru că noi avem învățătura lor din Testamentul Nou, așa deplină și întreagă încât nu să cere nici o adăugare; și apoi Apostoli nu au avut urmași și nici nu lipsește, și nici nu sunt alți, decât numai cei "doisprezece a Melusului;" ei sunt cele "doauă sprezece stele," coroana Bisericii; ei sunt cele "doauă sprezece temelii" a Bisericii glorificată, Ierusalimul cel Nou. (Ioan 6:70; Apoclipis 12:14.) Noi avem încă în Biserica darurile profetilor sau explicătorilor și învățătorilor servi a lui Dumnezeu și a Bisericii Sale vorbind în felurite limbi. Aceste daruri nu să descer momentan pe o cale minunată (cu minuni) fără educație și talente prin punerea mânilor apostolice. Așa minuni nu mai sunt de lipsă dar nici nu vor mai fi întrebuintate de sigur nu în aceeaș măsură de mai nainte. Pentru aceea D-nul alege acum așa uni, cari din natură sunt de o calitate aleasă învățându și pregătindu-i a fi potriviți pentru serviciul Său. Dar să ne amintim că starea inimii în ochi Domnului e mult mai importantă decât ori care alte calități în legătură; și el e în stare deplină a folosi pe acei pe cari îi alege (pentru că sunt plini cu spiritul Său) spre a fi servi Săi aleși și soli. El are căi și metode destule ai și ajuta la la timp de lipsă; de exemplu lui Moisi servul Său ales care a fost găngav în vrbirre—El i'audat pe Aron fratele său să-i fie vorbitor.

208. §1. Poporul Domnului a uita, că, deși administrația sau metoda s'a schimbat;—tot acelaș Spirit Sfânt conduce afacerile Bisericii. Deși puțin e descoperită din afară, puțin e înfălișată însă nu mai puțin adevărată, și nu mai ne îngrijitoare în toate amănuntele lafacerilor ei. Si totă din turma Domnului condușide Spiritul Său, și învățatide cuvântul Său au a judeca cu ineriire în privinta acestor ce ni să pare că sunt învățături Evanghelicesti; ca uni cari să presintă astfel. Poporul Domnului n'au a primi pre uni ca ca acei cari mărturisesc a fi învățători și Evangheliști, dar numai pe acei cari îi discernem însănați ca a Domnului și ca uni cari au aceste daruri; și una dintre probe e a privi credicioșia lor la cuvântul Dumnezeu—și că ei să nu să pre-

dice pe sine, ci pe Isus Christos cel răstignit—puterea lui Dumnezeu și înfăptuirea lui Dumnezeu în ori care crede. Dacă cineva vine la voi aducând altă Evanghelie, noi de amănuntul suntem instruiți a nu-l primi ca pe un învățător a Adevărului, ci avem al considera ca un serv a rătăcirii, ori că el e cu cunoștință saufără de cunoștință.

§ 2. Astfel Spiritul sau influența lui Dumnezeu. Spiritul Sfânt sau influența Adevărului, instruește pe poporul Său, (cducându-l direct sau indirect) într-o cunoștință de Dumnezeu. Acesta e canalul de ispășire acuma la Biserică, și în ceva asemănare va fi canalul de Ispășire la Iufne în vârsta viitoare, când "Spiritul și Mireasa (Biserica glorioasă) vor zice, Vină, iea apa vieții în dar."—Apocalips 22:17.

TEXT:—"Căci așa a iubit Dumnezeu lumea încât a dat pe fiul său unul născut, ca to-care, va crede în El să nu se pierdă, ci să aibe viață eternă."

Prima cugetare, ce se ține de textul de față, e deosebitul fapt iubiților frați, că Dumnezeu a tuturor îndurărilor, A-tot-puternicul, A-tot-înțeleptul și A-tot-dreptul iubește fil oamenilor. Noi nu ne mirăm dacă Apostolul ar fi scris că Dumnezeu iubește pre sfinții Iugeri foarte mult și că au făcut toate prin puterea sa, preparativele pentru paza și bine-cuvântarea lor. Noi am fi spus: "Aceasta e numai ce noi ar trebui să așteptăm de la Dumnezeu, El ar face așa, El a fost totdeauna credincios și ascultător. El sunt nobile dovezi viețuitoare a caracterului său ca Lui Dumnezeu." Dacă ni s'ar fi spus numai că Dumnezeu așa a iubit sfinții săi, cu toate că ei sunt păcătoși prin înfăptuirea carnală (păcate lumesti) și au primit prin meritul sacrificiului lui Isus, socotindu-l pe ei în El perfect, (fără păcate) atunci ne-ar fi pus neașteptat față de noi multă luminare, cu iubirea pentru Iugeri. Și tot am fi spus: "Dar aceasta e puterea ascultării de la Tatăl nostru ceresc, că el e prin mijloc și cu curăție și cu neapăsare, aceluia care se referă la dreptate și care prin credință au fost iubiți perfectului Mântuitorului lui."

"Condannat Păcatul în Carne."

Dacă textul nostru ar fi singurul în Scriptură care ne cerește contra lui rădănișii, atunci ar fi el cel mai azer refuzare, contrazicere a înălțării sfintei legi, îndurare de către proiectat pentru omene. Cugetarea că Dumnezeu constant și plăcutul chiar numai la asta, ca creat omenească pentru chinul vecinicii răsunătoare a, fără de ea stăruie deosebit, față și în contrazicere cu mintea sănătoasă, cu și cu textul nostru. "Așa va să zică Dumnezeu așa a iubit lumea." Planuete iubirea chinul? Au nu iubita prezervare încheie înțelepciunea. În înțelepciunea puterii, ca creatura să nu fie văditată, dacă nu cumva programa nu dătează alt-fel, să fie bine-cuvântat? Nu putem imagina, că acela care ne impune iubirea dușmanului și observarea regulei supreme, de aur, ar ignora singur această regulă și n'ar vătămă numai dușmanul, dar chiar pe nevinovat, pe nevinovățul, pe superstițiosul grosului (omenirea) — considerând încă, "Dumnezeu lumii acestea a orbii sensul neapăsătorilor." (2 Cor. 4:4.)

Lăsați-ne să ne depărtăm de a este "învățători dăvodiști" cum le numesc apostolii. Lăsați-ne să învățăm une omenească Creatorul părintele ceresc, căci această cunoștință ne apropiază iubirei pentru dansul și astfel vieții eterne pentru însi-ne. Mântuitorul nostru a fost acela, care a iubit această a viață de vece, de a te cunoaște pe Tine singurul adevărat Dumnezeu și pe acel ce l-au trimis Isus Christos" (Ioan 17:3). Nu numai fil ai oamenilor în general se numesc prin lipsa de cunoștință a pedecă. Cum spune Scriptura: "Poporul meu se va nimici prin lipsa de cunoștință." (Osea 4:6.)

Fie-care ar trebui să știe că Dumnezeu în iubirea sa către oameni, cât și în dreptatea și înțelepciunea sa a pus o simplă pedeapsă pentru păcat: "Răsplata păcatului e moartea" (Rom. 6:23). E în completă armonie cu aceea, că Dumnezeu, când a isgonit pe părinții noștri din rai a pus pe cherubimii cu table de foc, ca să împedecă reîntoarcerea lor acolo. Aceasta a fost o măsură milostivă: căci de ar fi plebit intrarea la pomul vieții liberă, și ar fi căpătăt existenta neîntreruptă, ar fi însemnat asta viață încheie pentru păcatos, iar de ar fi dat păcătoșilor viață pentru a cultiva și favoriza o stare de păcate, rebellune și umbră în universu ar fi existat în etern, nu numai că ar fi discreditat caracterul Său și a Sa împărăție, dar n'ar fi fost de loc spre folosul, ci spre mare daună a creațiilor Săi. De aceea Dumnezeu de la început și a propus să aibă un univers curat, după lege. "Sufletul, care păcătuiește, să

moară" — a lege care se va pune în aplicare, cu privire la Iugeri căzuți și Satana, cât și oamenii.

Așa avem garanția, că nimie nu a să mai tulbure armonie universului ceea ce Scriptura spune asupra viitorului se va adevăra: "Și toată creatura din cer, de pe pământ, din apă și tot ce sunt în ele, le auzi zicând: "Celul ce e de pe tron și Michelul, binecuvântare, preaslăvire, mărire și putere în vârsta vâstelor!" (Apoca. 5:13). Așa Veni-va timpul, când păcatul și toți cei ce iubesc păcatul, se vor nimici și cănu prin urmare cum spune Scriptura: "Moarte nu va mai fi, nici jale, nici strigat, nici durere: căci a trecut ceea ce-a fost, și cel de pe tron spune, Privește, eu fac totul din nou." (Apoca. 21: 4, 5.)

"Că el dădu Fiul Său"

Iubirea lui Dumnezeu pentru păcătoși e atât de mare, după cum am văzut, că El nu le dădu viață eternă, ceea ce ar fi însemnat pentru ei perfecțiune, nefericire etc. Textul nostru ne istorisește de un alt pas de iubirea lui Dumnezeu.

El ne dăte pe Fiul său unul născut. "Cum? Când? Unde? Pentru ce?" Noi răspundem: El nu ne dădu pe Fiul său ca să sufere pentru noi, chinul etern. Mulțămire lui Dumnezeu! Cu toate acestea, dacă chinul etern ar fi fost prezăpus, păcătoșilor; atunci Fiul lui Dumnezeu nu ne-ar fi putut iubiții, fără ca să plătească singur acest grozav pret, (căci să-l sufere chinul). Cum am văzut însă pedeapsa nu fost chinul etern ci moartea — "Sufletul care păcătuiește să moară." (Ier. 18:4). "Mărit să mori!" Răsplata păcatului e moartea. Dumnezeu ne-a dat pe fiul său unul născut, ca să moară pentru păcatele noastre să ne redueze la Dumnezeu. Moarte Domnului nostru pe Golgota e un pret deosebit de mare pentru păcatele lumii. Într-ge, de ea numai pentru credincioșii de (până) astăzi și nu pentru lumea întreagă a fost înțelept (valorează) prețul acesta. El însă li va mai înțelept prin credincioșii sfinții, Mireasă lui Christos, pentru omene în general. Mai întâi o să se îngăduie bisericii, "să completeze, ce mai lipsește la suferințele lui Christos," și apoi să aibă parte cu El la peccădura noului Legământ pentru , și prin Israel pentru lume. "Privește, vin zile zice Iehova și voi face un nou Legământ cu casa lui Israel și a lui Iuda." (Ier. 31:31.)

El părsi Mărirea a Cerului.

Să nu înțelegem că Dumnezeu a trebuit să forțeze pe Fiul său unul născut, să moară pentru noi, ci, cum zice Scriptura l-a pus un pret, așa că lui Isus li făcu plăcere să si dăpuie viața, prin care a putut deveni mirele bisericii și mijlocitorul noului legământ pentru Israel și lume. Cum de înțelepte și drepte sunt întocmirile lui Dumnezeu! Cu toate că el posedă toată puterea n'ar vătămă drepturile și libertatea a celor mai însemnate creaturi ale sale. Cu atât mai puțin cele ale Fiului Său unul născut, a Domnului nostru.

Scriptura ne zice, că Dumnezeu în conformitate cu întocmirile Sale și Jertfa Fiului Său, făcu Acestuia propunerea să devie Mântuitorul omului și capul bisericii și să primească mărirea, cinstea și nemurirea. Ca întreg relația la această propunere, e ceea ce celim: "Pentru bucuria care-l aștepta, a suferit crucificarea, fără să ție o urmă de rusine și s'a azeat de a dreapta tronului Dumnezeu" (Evr. 12:2) Și iarasi: "Acela care se sacrifică, ca preț de răscumpărare pentru toți; de care mărturie avea să fie a-nințată la timpul eveniment." (1 Tim. 2:6). El părsi mărirea cerului lui chip și natură omenească, și ca omul, Isus Christos, sa dat pe sine ca răscumpărător pentru toți.

"Fie-care, care crede în El"

Iubirea lui Dumnezeu nu e numai înaltă, largă, ci și adâncă și intensă. Voind El să bine-cuvinteze omeneirea, a ales harul cel mai mare, pe cel mai înțelept mod. El nu justifică pagănil în neștiința lor, nici războinicii cu voe. El limitează mila Sa cu 2 condițiuni:

Intâi: Bine-cuvântarea prin Fiul s'nu o capătă numai a-vea, cari nu conștința exactă și-și, câștigă bine-cuvântarea pri ncredință.

Adoaua: Numai acei se ajungă la ea cari ca copii ascultători, doresc armonie cu legile Dumnezeescii.

Aceste condițiuni conțin o greutate pentru priceperea noastră, până ce neam deprins a înțelege planul dumnezeesc al Vârștelor. Până ce înțelegem acest plan Biblic, criticăm întocmirile Dumnezeescii, găsim defecte, greseli la ele, la noi și la aproapele nostru și nu ne simțim toc-măi bine și cam desamănții după cât ne e de largă inima

și de mare interesul la caracteru Lui Dumnezeu și la omnia. Ne învinuim pe noi și alții, că lumea nu e de mult evanghelizată, convertizată și cunoscută cu Dumnezeu. Dojenim și muștrăm pe Dumnezeu că lasă să moară la 90 mii de găgâni pe zi, fără să aibă cunoștință „de singurul nume sub cer, prin care trebuie să ne mântuim.” Noi ne căzim cu cugetul, să desvinovățim acest mod de procedare și ne simțim oșosiți de povara chinului etern, dacă păgânii nu găsec nu numai vieată eternă fericită, ci dacă capătă vieată eternă în chin etern.

(Va continua).

Intrebarile Din VOLUMUL al 5-lea.

(CAUȚĂ-LE DUPĂ ȘI PARAGRAF) ȘI DUPĂ PAGINA DIN "VEGHETORUL DIMINETEI." NUMERILE AMINTITE AICI SUNT PAGINILE DIN VOLUMUL ȘI INSEMNAT SĂ APLĂ POTRIVIT CU FIE CARE ÎN TREBURILE PE PAGINILE "V. DIMINETEI" INSEMNAT (VD.), P. (PAGINA).

- (125) Ce e semnificația prin cuvântul Anti-Christ și cum să fim pe pază în contra lui? 187, §1, VD, P. 56.
- (126) Să înțelegem că influența sfântă și ne-sfântă a spiritelor lucrătoare în lume dă de înțeles că nu este un Dumnezeu sau un Satan? 187, §2, VD, P. 56.
- (127) Treacă în față și obținem că Biblia învătă că "Dumnezeu e un spirit," și că El e sfânt ce deosebire e curent să descriem în această expresiune și ceea lăită că Dumnezeu e un Spirit? 188, VD, P. 56.
- (128) Cine pe lângă Creatorul trebuie să aibă Spiritul Sfânt dacă ei ar voii să fie aprobați de Dumnezeu. 188, §1, VD, 56.
- (129) Dacă Satana e o ființă spirituală, are încă un spirit sau Indemna și soții săi demonii? 188, §1, VD, P. 56.
- (130) Ce știm noi despre lupta între aceste două clase de ființe spirituale — "sfinte" și necurate"? Unde e câmpul de luptă și când s'au început? 189, VD, 57.
- (141) Cui luptători vor câștiga învingerea și pentru ce? Explică subiectul întreg 190, VD 191, P. 57.
- (142) Dece să pare slăbicioasă, din partea Spiritului adevărat, și astfel în calea sa Fi-va totdeauna astfel? Ce învătă Scripturile? 192, VD, P. 57.
- (143) Tot acelea principii să aplică la individuali precum și la Biserică? Cum e înțeleasă afacerea pretutindenea? 193, 2, VD, P. 58.
- (144) Care e spiritul adevărat care trebuie să rămăe în noi? Ce fel de consecrare ne pregătește conceperea Spiritul Sfânt. 194, 195, VD, P. 58.
- (145) Cum e a fi încunostințat sau a avea o minte spirituală? Și au lipsă aceste condiții de perfecțiune, și pentru ce? 195, §1, 2, VD, P. 58, 59.
- (146) Ce e cugetul dinapoia cuvântului "sfânt"? 196, §1, VD, P. 59.
- (147) Ce să cugetăm despre "Spiritul de frică" și despre "spiritul rădăcirii"? Și cum să ne scăpăm de aceste? 196, §2, 3, 197, I 1 VD, P. 59.
- (148) Ce știm noi despre spiritul "credinței"? Spiritul Adevăratul? "Spiritul Sfântului"? 197, 198, 199, VD, P. 59, 60.
- (149) Toată omniașia sunt ființe duale, adică, să pot numai ei că au omniașie veche și una nouă. Ori am? Și dacă nu de ce nu? Dă deveni la răspuns. 199, §2, VD, P.
- (150) Ce zice Apostol Pavel cu privire la conflictul între carne și spirit și aceea în care Spiritul Sfânt s'au conceput? 200, VD, P. 60.
- (151) Fiți Lui Dumnezeu concepuți de Spirit cum sunți ei în viața de Spirit? Dă ilustrați. 201, VD, P. 60.
- (152) Cui concepuți de Spirit cum pot deosebi lucruri pe cari omul natural nu le apărăște, și pentru ce? 202, VD, P. 61.
- (153) De ce Spiritul Sfânt e înțelesat Mângâietor? Dă ilustrații despre lucrarea Spiritului Sfânt. 203, VD, P. 61.
- (154) E în legătură ceva cu întrebuintarea Scripturală a cuvântului "Spirit Sfânt," direct sau indirect dă de înțeles că alt Dumnezeu sau un număr de Dumnezei a fost de lipsă la făcut lucruri și a fi făcut? 204, §1, VD, P. 61.
- (155) Când folosim pronumele El e faptul să înțelegem că ne referăm la o persoană? Explică afacerea. 204, §2, VD, P. 61.
- (156) Prin ce fel de agenție sau canal provizionează Spiritul Sfânt, Indemna sfânt? Și de ce e numit Spiritul Adevărat? 204, §3, VD, P. 61.
- (157) Ce cuget e legat cu expresiunea, "Umpleți-vă de Spirit Sfânt"? Și a să umplea cu Spirit Sfânt să poate aceea face momentan sau cum e? 205, §1, VD, P.
- (158) Dacă să poate "umplea" cu Spirit Sfânt, și va fi cu putință și în viitor? și cum? 205, §1, VD, P. 61.
- (159) Este cunoștința cea mai de lipsă la umplerea cu Spirit? Resultă conștința totdeauna la umplerea cu Spirit? Ce fel de rezultă lucrează în această afacere? §2, VD, P.
- (160) Este "Spiritul Adevăratul" unul din "darurile Spiritului? 205? §3, VD, P. 62.
- (161) Arată cum sunt acestea ilustrate prin vie. 206, §1, VD, P. 62.
- (162) Explică diferența între "fructe" și "darurile" Spiritul Sfânt 206, §2, VD, P. 62.
- (163) Numără unele din "darurile Spiritului" și unele din "fructele Spiritului." Arată pentru ce și cum sunt după cum sunți, 207, 208, VD, P. 62, 63.